74STE JAARGANG No. 9663

DONDERDAG 7 NOVEMBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen   Kantoor: Conscientiesteeg 27—29   Telefoon: Redactie: 23858.   Advertenties: 23550   Abonnementen en Bezorging: 24399   Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

P.W.F.C. STELT ULTIMATUM AAN C.P.I.M.

STAKING aangekondigd op 14 NOVEMBER, indien ZES EISEN NIET WORDEN INGEWILLIGD

(Van onze verslaggever)

MONTE CARMELO. — In de gisteravond in het Monte Carmelo Square Garden gehouden vergadering van de „Petroleum Werkers Federatie van Curacao" is medegedeeld dat heden (donderdag, 7 november) een ultimatum aan de N.V. C.P.I.M. zal worden overhandigd van zes punten. Worden deze zes punten niet binnen één week door de Maatschappij ingewilligd, dan zal er op donderdag, 14 november a.s. des ochtends om 7.30 uur een algemene staking worden afgekondigd.

De punten zijn: 1) Een loonsverhoging van 8% voor alle werknemers en een loonsverhoging van 6% voor die werknemers die boven de loonschaal staan; 2) Deze loonsverhoging met terugwerkende kracht vanaf 1 april 1957; 3) Een C.A.O. van 2 jaar eindigende op 31 december 1959; 4) De bewakers moeten ook in het C.A.O. worden opgenomen; 5) overleg met de bond over ontslag werknemers door slapte, reorganisatie, enz.; 6) Garantie met betrekking tot gunstige arbeidsvoorwaarden.

Er was ongeveer een duizendtal personen aanwezig in het Monte Carmelo Square Garden toen PWFC-ondervoorzitter, de heer R. Venloo, om precies 20.00 uur de vergadering opende. Eerst werd het Wilhelmus gespeeld, gevolgd door de volksliederen van Curaçao, Suriname, Colombia, Venezuela en Portugal (het Engelse volkslied werd niet gespeeld).

In zijn openingswoord zeide de heer Venloo dat dit geen propagandavergadering was, maar een serieuze vergadering waarin een volledig overzicht gegeven zou worden, door de heer Van Tilburg, van de onderhandelingen met de CPIM.

De heer Van Tilburg, secretaris van het NVV in Nederland en adviseur van de PWFC bij de besprekingen met de CPIM, begon met te verklaren dat de onderhandelingen met de CPIM na de 11de bespreking j.l. zaterdag verre van bevredigend genoemd kunnen worden.

Bij de eerste bespreking bleek direct, aldus de heer Van Tilburg, dat de maatschappij tegen de vakbond was. De Mij. is van opvatting dat de PWFC geen bonafide vakbond is. Het in twijfel trekken van de bonafiditeit van de Federatie is diep te betreuren. Bij de onderhandelingen in Nederland over een C.A.O. met de Shell aldaar was nog geen 46 % der werkers aangesloten bij de vakbond. Maar wat zou er in Nederland niet gebeurd zijn, als de direktie daar dezelfde houding had aangenomen als de CPIM-direktie hier… 70 % van de werknemers staan achter de bond, hetgeen gebleken is bij het referendum.

De CPIM houdt vast aan haar verdeel-en-heers-politiek, vervolgde de heer Van Tilburg en gedurende mijn twee maanden verblijf op Curaçao heb ik gezien dat discriminatie hier hoogtij viert (applaus).

De maandgelders en PMAK's (PMAK .. per maand betaalde arbeidskrachten, dat zijn de meisjes (typisten o.a.) die bij de Mij. werken. - Red. Amigoe) zijn geen employé's, maar ook geen werknemers. Wat zijn ze dan? Volgens de maatschappij kunnen zij niet onder de CAO vallen. De bewakers mogen ook niet onder de CAO vallen, want volgens de Maatschappij vervullen deze mensen politiediensten. De Maatschappij is tegen de vakbond beweging. De geestelijke nood van de werknemers is groter dan de materiële, aldus spreker.

De heer Van Tilburg, die veelvuldig met applaus wordt onderbroken, doet een beroep op alle werknemers om zich aan te sluiten bij de PWFC, om een eensgezinde, machtige vakbond te maken. Het is de plicht van alle werknemers de vakbond te steunen in het belang van U allen!, zeide hij.

De heer Van Tilburg gaf vervolgens een overzicht van de besprekingen met de Maatschappij-vertegenwoordigers, waarbij hij fel critiek op de Maatschappij leverde. Hij maakte o.a. bekend dat de PWFC een loonsverhoging van 10 % met terugwerkende kracht tot 1 maart 1957 gevraagd heeft (zie „Amigoe" van gisteren), maar de Maatschappij wilde 6 % geven met 4 % voor hen die boven hun maximum loon staan, met ingang van de datum van inwerkingtreding van een C.A.O. Een vakantie-toelage van 1 week extra, zoals door de bond gevraagd, werd door de CPIM afgewezen. Vrijwillige inhouding vakbondcontributie door de Mij. werd ook van de hand gewezen.

Ook Compromis-voorstel verworpen

De PWFC zag zich toen genoodzaakt een vergadering bijeen te roepen van de stewards (vertegenwoordigers van de leden) om hun mening over een en ander te horen. In deze vergadering werd besloten de Maatschappij een compromis-voorstel te doen. Dit compromis-voorstel bestond uit de boven reeds aangehaalde 6 punten; dus een loonsverhoging van 8 % in plaats van 10 % enz., terwijl de PWFC haar eisen van 1 week extra vakantie-toelage en inhouding contributiegelden introk.

Bedoeld compromis-voorstel werd op de laatste vergadering j.l. zaterdag door de Maatschappij verworpen, waarna de besprekingen gestaakt werden.

„De Maatschappij heeft de grens van het onredelijke overschreden door de eis van 8 % loonsverhoging te verwerpen", verklaarde de heer Van Tilburg met stemverheffing.

Het bestuur van de PWFC heeft, met volledige steun van de stewards, besloten de Maatschappij een ultimatum te overhandigen.

Voordat hiertoe was besloten had de vakbond de deur nog op een kier opengehouden, vervolgde de heer Van Tilburg. Verzocht werd om een onderhoud met de direktie van de N.V. CPIM. Men wilde proberen de direktie met betrekking tot een en ander te overtuigen. Maar tot op dit ogenblik is er geen reactie van de zijde van de direktie gekomen betreffende bedoeld verzoek. De heer Van Tilburg vond het ook een „onwaardige houding" van de CPIM-direktie dat men niet één keer op de vergadering was gekomen. „Was dit omdat men minachting heeft voor de vakbond?" vroeg hij zich af.

Vervolgens vroeg de heer Van Tilburg aan de aanwezigen of zij het Bestuur en de Stewards steunen bij hun besluit de Maatschappij een ultimatum te overhandigen. Hierop werd „Ja" geroepen. Hetzelfde gebeurde, toen gevraagd werd of men bereid is op donderdag 14 november a.s. om 7.30 uur v.m. in staking te gaan, indien de eisen van de bond niet worden ingewilligd.

De heer Van Tilburg deelde verder mede dat de PWFC de landsregering over deze stakingsdreiging in kennis zal stellen. De regering zal dan vóór het verstrijken van de ultimatumperiode, een afkoelingsperiode van 90 dagen moeten afkondigen. Hij drukte de aanwezigen op het hart dat gedurende deze afkoelingsperiode er niet gestaakt mag worden en spr. verzocht allen kalm te blijven en discipline te tonen. Aan de door de regering te benoemen lands-bemiddelaar wenste hij sterkte en wijheid toe. „De federatie heeft dit conflict niet gewild," aldus de heer Van Tilburg, „maar de Maatschappij is onredelijk".

Met een laatste woord van opwekking om lid te worden van de bond en een „Leve de PWFC" besloot de heer Van Tilburg zijn toespraak.

Vervolgens ging men over tot het voorlezen van de toespraak van de heer Van Tilburg in het Papiamxts, Engels en Spaans.

De heer Meyer dagvaardt de heer JANSEN

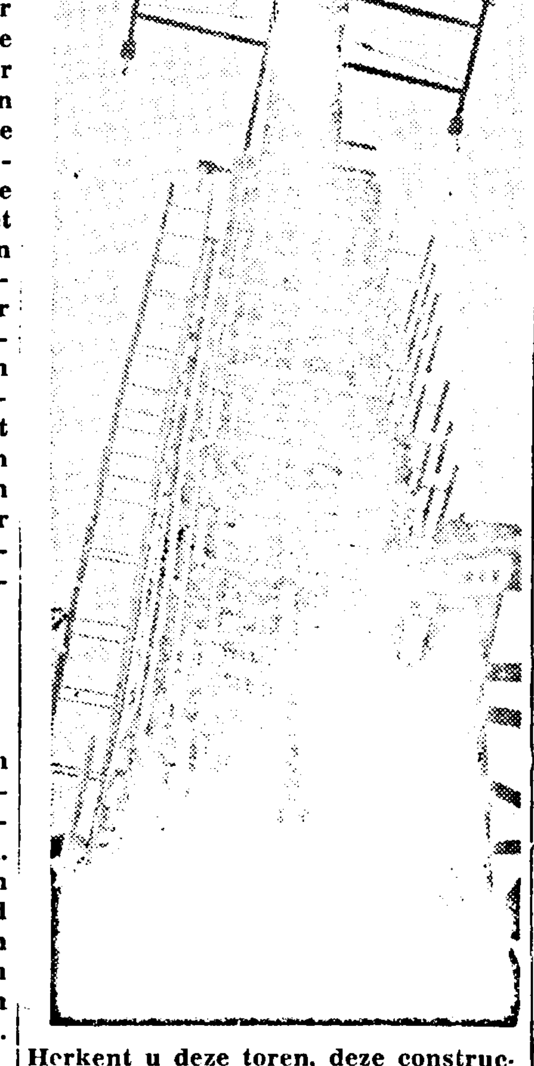
Willemstad. — Naar wij vernemen, heeft de heer W. Meyer, direkteur van het Peter Stuyvesantcollege, de heer L. F. Jansen, administrateur van Financiën, op verkorte termijn gedagvaard wegens het feit, dat deze laatste hem in een plaatselijk dagblad verweten heeft, dat hij bij de aanname van leerlingen voor het nieuwe schooljaar meer leerlingen zou hebben aangenomen dan de wettelijke regelingen gedogen. De heer Meyer wenst in een gewone procedure te doen uitmaken of hij ten onrechte leerlingen heeft aangenomen en zal — indien dit laatste niet het geval zal blijken te zijn — om een correctie van de heer Jansen in hetzelfde dagblad verzoeken. Mr dr J. L. A. Visser zal als rechtskundig adviseur van de heer Meyer optreden.

CIRO KROON lid ministerraad

Willemstad. — Met ingang van heden is de heer C. D. Kroon benoemd tot lid van de Raad van Ministers der Nederlandse Antillen. De heer Kroon heeft hedenmorgen om 10 uur in handen van de wnd Gouverneur de eed afgelegd. Ten aanzien van de door de heer Kroon te beheren portefeuille, zal morgen door de Ministerraad worden beslist.

De heer Ciro D. Kroon werd geboren op Curaçao op 31 januari 1916, alwaar hij het St Thomascollege heeft bezocht. Op 16-jarige leeftijd is hij in dienst getreden bij de fa C. Winkel & Zonen, alwaar hij gedurende 11 jaren heeft gewerkt. Op 5 oktober 1942 trad hij in dienst van de Nederlandse Antillen, bij de dienst voor Sociale en Economische Zaken.

Als een van de mede-oprichters van de Democratische Partij werd hij voor het eerst als lid der Staten van de Nederlandse Antillen gekozen voor genoemde partij in 1949. In hetzelfde jaar werd hij door de Staten aangewezen als waarnemer van de Nederlandse Antillen ter Ronde Tafel Conferentie tussen Nederland en Indonesië. Op 16 juni 1951 werd de heer Kroon door de eerste Eilandsraad benoemd tot Gedeputeerde van Sociale en Economische Zaken en Gezondheidsdienst in het eilandsbestuur, welke functie hij tot heden heeft bekleed. Hij werd benoemd tot wnd Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao bij Landsbesluit van 23 augustus 1955 nr 8. Verder was hij secretaris van de Loge Igualdad nr 653, secertaris van de G. J. J. Wouters Instituut voor blinden en doofstommen, en lid van het bestuur van de Willem de Zwijgerschool.

Herkent u deze toren, deze constructie? Wel, het is het topje van de Eiffeltoren te Parijs. Men heeft de toren als hoogste punt van Frankrijks hoofdstad opnieuw voorzien van televisie-antennes.

„Ruimte-hond" in Spoetnik II maakt het nog steeds goed

Londen. — De toestand van de hond in de tweede spoetnik is nog steeds bevredigend, aldus heeft het Sowjetpersbureau Tass woensdagavond gemeld.

Tass zei voorts, dat de tijd die de Spoetnik II nodig heeft om rond de aarde te gaan, langzaam minder wordt dan die van het laatste raketgedeelte van de eerste kunstmaan. Daardoor kan worden verwacht, dat de nieuwe kunstmaan aanzienlijk langer in de lucht blijft.

• Spoetnik II heeft thans voor een rondgang 103,6 minuten nodig Donderdagochtend vroeg zal zij 54 maal rond de aarde zijn gegaan, de eerste kunstmaan 500 en het raketgedeelte 502 maal.

De Spoetnik II is woensdag, naar althans beweerd wordt, in verscheidene delen van de wereld door sterrekijkers of met het blote oog waargenomen.

Vliegtuig-ongeluk bij Bristol

Bristol. — Vijftien mensen zijn om het leven gekomen doordat een Bristol Britannia Turbine-schroefvliegtuig tijdens een proefvlucht bij Bristol neerstortte en in brand vloog.

Ooggetuigen zagen het vliegtuig met een motor in brand laag over het dorp Downend scheren en vervolgens neerstorten in de bossen achter het dorp

Volgens de Bristol Aerplane Company is het toestel neergestort toen het zich gereed maakte om te landen. Tien huizen werden door wrakstukken beschadigd. Enkele bewoners moesten naar een ziekenhuis gebracht worden.

Moskou. — Tegen 1960 zal de Russische burgerluchtvaart geheel met straal- en schroefturbinevliegtuigen zijn uitgerust, aldus een mededeling van maarschalk Zjigaref, hoofd van de Sovjet-burgerluchtvaart.

Spaak bespreekt mogelijkheden van wetenschappelijke „pool" van de N.A.V.O.

Londen. - Paul Henri Spaak, secretaris-generaal van de Navo, heeft vanmorgen langdurige besprekingen gevoerd met Britse ministers over de problemen die gerezen zijn als gevolg van de recente Russische wetenschappelijke vorderingen.

Het belangrijkste punt van bespreking is volgens welingelichte kringen geweest de kwestie van de instelling van een wetenschappelijke „pool" van de Navo, om daardoor in staat te zijn de Russen tegemoet te treden.

Gisteravond voerde Spaak reeds besprekingen met premier MacMillan en vanmorgen ontmoette hij Selwyn Lloyd, Duncan Sandys en Peter Thorneycroft.

Republikeinen verliezen bij burgemeesters-verkiezingen

New York. — Buiten de stad New York hebben de republikeinen gevoelige verliezen geleden bij de verkiezing van burgemeesters. Zij moesten acht posten aan de democraten afstaan en één aan een liberaal. In drie steden wisten de republikeinen echter de democraten te verdringen.

EISENHOWER niet naar Engeland

Washington. — Eisenhower zal in december, als hij de Navo-vergadering in Parijs bijwoont, geen bezoek aan Engeland brengen, heeft een woordvoerder van het Witte Huis medegedeeld. Hij moet weer snel naar Washington terug wegens werkzaamheden. De president hoopt later eens naar Groot-Britannië te gaan.

MOSKOU herdenkt OKTOBER-REVOLUTIE

SPOETNIK-modellen in parade op Rode Plein

Moskou. — De 40ste herdenking van de Russische oktoberrevolutie is heden begonnen met een grote parade op het rode plein in Moskou. De parade werd afgenomen door de maarschalken Rodion Malinofsky, de nieuwe Russische minister van defensie, en Moskalenko, de bevelhebber van het Moskouse militaire district.

De tribune op het Mausoleum van Lenin en Stalin was bezet door de Russische leiders, die bij hun verschijnen luid door de menigte waren toegejuicht.

Malinofsky zei in een toespraak tot de soldaten en het publiek, dat de Sowjet-Unie zeer goed begrijpt dat een nieuwe oorlog met kernwapens het einde van het mensdom zal betekenen. Hij noemde de lancering van de beide kunstmanen de eerste stap naar de verovering van de ruimte.

Na zijn toespraak gaf een kanonschot het begin van de grote parade aan, waarin alle onderdelen van de Sowjet-strijdkrachten waren vertegenwoordigd. Men zag een nieuw soort tanks, ook geschikt voor amfibie-acties, en voorts een onbekend type raketgeschut, welks draagkracht volgens een radiocommentator vele malen groter is dan van de Stalinorgels uit de tweede wereldoorlog. In totaal waren 38 raketwapens vertegenwoordigd, waarvan enkele lopen hadden van 15 meter lengte.

In de optocht werden ook modellen van de beide Spoetniks en maquettes van de Russische atoomcentrale en een elektronische rekenmachine meegedragen.

Wegens het slechte zicht (de luch was geheel bedekt) werd een demonstratie van de luchtmacht afgelast Tevoren was door de radio omgeroepen, dat er nieuwe vliegtuigtypen zouden worden getoond.

Op het Moskouse Swerdlof-plein staan vijf raketten tentoongesteld. De grootste twee zijn ruim zes meter lang, hebben een doorsnede van een meter en zijn voorzien van zeer kleine vleugels aan het uiteinde. Het is onbekend waarvoor de raketten dienen.

In de parade werd ook een atoomkanon van een kaliber van 280 mm meegevoerd, alsmede een tweetrapsraket.

Na de militaire parade kwam een optocht van burgers, voorafgegaan door een groep van 5000 athleten.

Surinaamse premier in Nederland

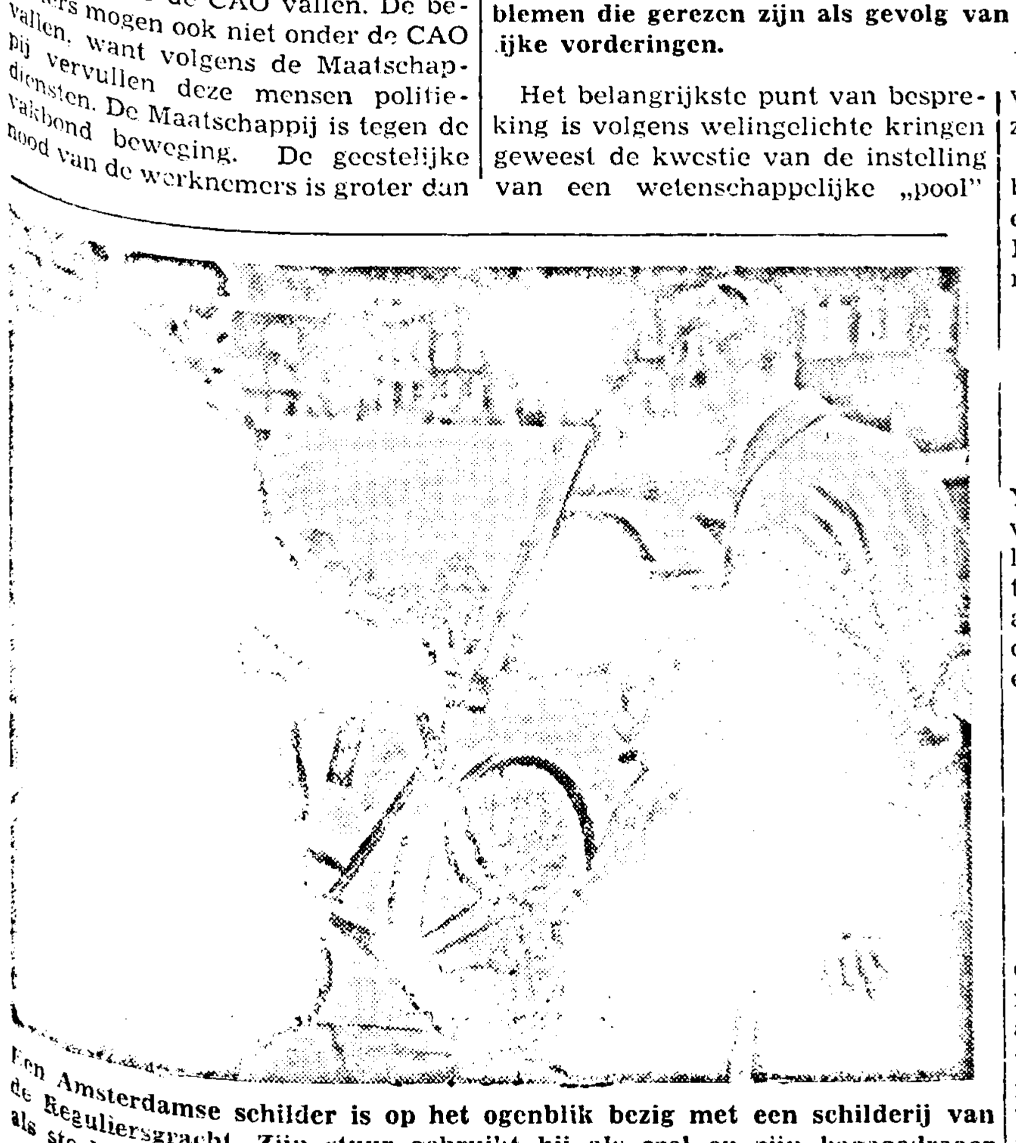
Nog deze maand wordt met weg-aanleg naar Brokopondo een AANVANG gemaakt

Schiphol. - Met meer dan 24 uur vertraging is de Super-Constellation „Pegasus" van de KLM woensdagavond laat, komende uit Paramaribo, op Schiphol geland Aan boord bevonden zich o.m. Dr. J. H. E. Ferrier, voorzitter van de Raad van Ministers van Suriname, en Mr. Dr. R. H. Pos, gevolmachtigde minister van Suriname in Nederland.

Dr. Ferrier bevestigde, dat hij naar Nederland was gekomen om met de Nederlandse regering overleg te plegen over de financiering van het Brokopondoplan, dat op enkele onderdelen zal moeten worden gewijzigd. Over de wijze waarop dit zal geschieden, kon de minister-president geen mededeling doen. Wel sprak hij de verwachting uit, dat er geen vertraging in het project zal ontstaan. Dr. Ferrier wees in dit verband op het feit, dat nog deze maand een begin zal worden gemaakt met de aanleg van een weg naar Brokopondo. De minister-president van Suriname deelde verder mede, dat hij waarschijnlijk zaterdag a.s. weer naar Paramaribo vertrekt.

Op Schiphol waren o.m. ter verwelkoming aanwezig Drs. A. Jonkers, chef directie Suriname en Nederlandse Antillen van het Departement van Zaken Overzee, en Mr. Th. van der Peyl, die onlangs tot directeur is benoemd van het Surinaamse Planbureau.

Op de vraag of de heer H. Teunissen, de vroegere directeur van het Surinaamse Plan-bureau, binnenkort zal worden benoemd tot directeur van het Brokopondo-bureau, antwoordde Dr. Ferrier, dat besprekingen hierover gaande zijn, maar dat nog geen beslissing is genomen.

Een Amsterdamse schilder is op het ogenblik bezig met een schilderij van de Reguliersgracht. Zijn stuur gebruikt hij als ezel en zijn bagagedrager als stoel. Aan belangstelling ontbreekt het hem niet.

Het KREMLIN decreteert

De manier waarop het aftreden van Zjockov als minister van Defensie heeft plaats gevonden, is typerend voor de politieke structuur van de Sovjet-Unie. Mutaties als deze gebeuren alleen in totalitair geregeerde staten. Er is de laatste jaren in Rusland veel veranderd, maar op het stuk van onverhoedse wijzigingen in de regering is alles bij het oude gebleven. Hoeveel van die verbijsterende omwentelingen hebben we de laatste jaren al niet meegemaakt. Beria werd op het hoogtepunt van zijn macht plotseling door zijn collega's van kant gemaakt. Malenkov moest in 1955 ineens het veld ruimen voor Boelganin. Molotov werd zonder plichtplegingen afgezet als minister van Buitenlandse Zaken, en hetzelfde gebeurde later met zijn opvolger Sjepilov. Met geregelde tussenpozen wordt het Russische volk opgeschrikt door nieuwe aankondigingen van wijzigingen in het régime. De betreffende beslissingen blijken dan steeds genomen te zijn door een handvol machthebbers, die hun duistere plannen uitwerken achter de hoge muren van het Kremlin. Het Russische pseudo-parlement, de Opperste Sovjet, werd in sommige gevallen wel op het laatste moment in opzienbarende besluiten gekend, maar op de besluiten zelf heeft dit lichaam nooit enige invloed kunnen uitoefenen.

Het gebeurde met Maarschalk Zjoekov zou de communisten over de hele wereld eindelijk tot het besef moeten brengen, dat in de Sovjet-Unie van een democratische staatsinrichting geen sprake is. Men kan ons toch moeilijk wijs maken dat de afzetting van de populaire oorlogsheld een uitdrukking was van „de wil van het volk". Het volk had het maar te nemen. De machthebbers hadden beslist, en daarmee uit. Die machthebbers plegen zich niet te storen aan de publieke opinie. Zij zetten de publieke opinie, voor zover die in de U.S.S.R. tot uiting gebracht kan worden, geheel naar hun hand. Zij hebben een effectief systeem om de natie in de kortst mogelijke tijd duidelijk te maken, dat een door het Kremlin genomen besluit het enige juiste was. Het is 'n houding die getuigt van de grootst mogelijke minachting voor de gedachten en gevoelens van de massa van het volk. De mensen moeten maar vertrouwen dat de heren in het Kremlin weten wat het beste voor hun is. Ze moeten maar niets vragen en zich rustig neerleggen bij de maatregelen van hun politieke meesters.

In Amerika is onlangs ook de minister van Defensie afgetreden. Maar het Amerikaanse volk was door de pers reeds maanden tevoren ingelicht. Iedereen wist dat Wilson van zijn zware functie ontheven wilde worden, en lang voor het ogenblik van zijn heengaan was in de bladen de naam van zijn opvolger genoemd. De officiële bekendmaking van de mutatie door president Eisenhower was dan ook helemaal geen verrassing meer. Kortom: de gang van zaken was typerend voor een democratisch geregeerd land.

Moskou tracht de wereld voortdurend wijs te maken dat de U.S.S.R. en de Oosteuropese satellietstaten op volkomen democratische wijze worden bestuurd. Officiëel spreekt men in de communistische wereld zelfs van „volksdemocratieën" Het is een van die gevallen van taalverkrachting waaraan de communistische theoretici zich bij voortduring schuldig maken, want wat zij ook onder het begrip „democratie" mogen verstaan, hun interpretatie dekt in ieder geval in geen enkel opzicht de definitie die door het niet-communistisch denkende deel van de mensheid wordt geaccepteerd.

Die communisten, die het geluk hebben te leven in landen waar nog geestelijke vrijheid heerst, zouden eens moeten nadenken over het geval-Zjockov Nemen zij maar weer bij voorbaat aan dat het Kremlin juist gehandeld heeft, zoals de machthebbers in Moskou juist gehandeld zouden hebben toen zij Stalin ontluisterden, toen zij de Hongaarse vrijheidsstrijd onderdrukten en toen zij de vroegere kopstukken van de partij, Molotov, Malenkov en Kaganovitsj in ballingschap stuurden? Van de aanhangers van de communistische heilsleer wordt kennelijk een lenigheid van geest verwacht, die aan het ongelooflijke grenst.

Paus roept op tot verdediging van goddelijke en menselijke waarden

Castel Gandolfo. - Paus Pius XII heeft vandaag de leden van het defensie-college van de Navo gezegd, te trachten niet slechts strijdkrachten te zijn maar ook gewapende diensten, „gewijd aan de verdediging van goddelijke en menselijke waarden".

CURACAOSE EILANDSRAAD

Veel bezwaren tegen voorgestelde TARIEVEN van dienst lijntelefoon

Volgens veel leden verschaft het ontwerp geen betere sociale voorziening

Willemstad. — In het Verslag n.a.v. de eilandsverordening regelende tarieven van de Dienst Lijntelefoon, wordt het volgende medegedeeld: Vele leden wensen in verband met het onderhavige ontwerp het volgende naar voren te brengen. Reeds bij de vorige begrotingsbehandeling zijn er stemmen opgegaan om meer sociale tarieven voor het gebruik van een telefoon in te voeren. Het moet deze leden echter van het hart, dat in het thans ter tafel liggende ontwerp in het geheel geen rekening is gehouden met deze wens.

Het voor ons liggend ontwerp, aldus deze leden, geeft ons de indruk, dat in deze in het geheel niet gsproken kan worden van een betere sociale voorziening.

Naar de mening van het Bestuurscollege, zo vervolgen deze leden, zullen ten gevolge van deze regeling de grote bedrijven (b.v. de CPIM) die een intensiever gebruik maken van een telefoon, meer moeten betalen dan de burgerij.

Volgens deze leden moet hier juist het tegenovergestelde worden verondersteld.

De praktijk heeft n.l. uitgewezen, dat het publiek de grote kantoren meer opbelt dan omgekeerd (hier wordt gedacht aan het vragen om informaties, het doen van bestellingen, enz.) zodat in deze niet gesproken kan worden van een betere sociale tariefsvoorziening voor het publiek, integendeel, door deze nieuwe regeling gaan de grote maatschappijen er min of meer op vooruit, daar het vrijwel vaststaat, dat deze na de invoering van de nieuwe regeling niet intensiever zullen gaan bellen, het aantal gesprekken, welke deze maatschappijen zullen voeren, zal min of meer op hetzelfde peil blijven, zoals het was vóór de invoering van de nieuwe regeling.

Het bedrag van ƒ 0,03 per over de hoofdaansluiting opgebouwde en beantwoorde oproep lijkt deze leden te hoog voor het publiek.

De leden zullen derhalve gaarne zien, dat een lager tarief voor de burgerij wordt ingevoerd.

In verband met het vorenstaande geven deze leden het Bestuurscollege in overweging het onderhavige ontwerp aan een nadere studie te onderwerpen, waarbij tevens rekening zal worden gehouden met de door deze leden naar voren gebrachte wensen.

Niet gezond

Vele andere leden brengen naar voren, dat hetgeen het Bestuurscollege gedaan heeft, niet gezond is.

Zoals de zaken nu staan, kan men stellen, dat er telefoonabonné's zijn, die subsidie uit overheidskas genieten, integendeel er wordt winst gemaakt door de Dienst Lijntelefoon in de orde van ƒ 80.000 tot ƒ 100.000 per jaar en zolang dat het geval is, kan er niet gesproken worden van subsidie.

Men zou slechts kunnen spreken van het probleem in de kostenverdeling, nl. hoe het totaal der kosten over de telefoonabonné's moet worden verdeeld.

Moeten deze leden aannemen, dat iedere abonné evenveel kosten veroorzaakt of ligt hier nog een meer of minder verband met het aantal gesprekken?

Het is daarom naar de mening van deze leden niet juist om te zeggen, dat krachtens het bestaande systeem de abonné's subsidie uit overheidskas ontvangen.

Het door het Bestuurscollege gestelde uitgangspunt is derhalve onjuist. Verder wil het Bestuurscollege het tarief zo laag mogelijk houden om méér personen in de gelegenheid te stellen over een telefoon te beschikken. Op zichzelf is dit een goed streven, dat door deze leden volledig kan worden onderschreven evenals een vermindering tot een bedrag van ƒ 10,— wegens abonnementskosten, dat maandelijks door de abonné's betaald moet worden.

Maar aan een telefoon alleen heeft men niets, er moet ook gesproken worden en indien men gesprekken gaat voeren, is men al gauw een kleine ƒ 15,— per maand kwijt aan telefoongesprekken. Het voeren van 5 gesprekken per dag is heus niet veel, aldus deze leden.

Met de door het Bestuurscollege voorgestelde basis om:

a. een vast bedrag te vergoeden per aansluiting en
b. een bedrag te vergoeden per gevoerd gesprek, kan door deze leden akkoord worden gegaan.

Echter zijn deze leden het niet geheel eens met het voorstel van het Bestuurscollege als zodanig en wel om de volgende reden:

Door het Bestuurscollege werd eenvoudigheidshalve verondersteld, dat de te voeren gesprekken min of meer van gelijke duur zullen zijn. Door deze veronderstelling wordt echter tevens de meest dringende reden voor een gesprekkentarief waardeloos, daar de kosten, die gemaakt worden voor de apparatuur, die het voeren van gesprekken mogelijk moet maken, niet zo belangrijk zijn, wel echter de kosten, die gemaakt moeten worden om tezelfder tijd (met nadruk op tezelfder tijd) meerdere gesprekken te kunnen voeren.

Uitgaande dus van het juiste standpunt, dat aan het voeren van gesprekken kosten verbonden zijn, kan door deze leden worden vastgesteld, dat het merendeel van deze kosten noodzakelijkerwijs worden gemaakt om tegelijkertijd meerdere gesprekken te kunnen voeren.

Piek-uren en tijdslimiet

Het is dus eigenlijk zó, aldus deze leden, dat wanneer abonné's gesprekken voeren, die regelmatig over het net verdeeld zijn, geen belangrijke extra kosten aan deze gesprekken kunnen worden toegerekend en het is juist met het oog op de piekuren, dat dit dure apparaat werd aangeschaft om het mogelijk te maken méérdere gesprekken tegelijk te kunnen voeren. Het is dus zo, vervolgen deze leden, dat een gesprek buiten de piek-uren weinig kost, terwijl een gesprek gedurende de piek-uren relatief meer kost.

In het tweede geval zal men dus voor gesprekken tussen 8 en 9 uur 's morgens meer in rekening moeten brengen dan voor gevoerde gesprekken in de stille uren. Dit is evenwel niet geheel uitvoerbaar; men dient er zich rekenschap van te geven, dat door aan het gesprek geen tijdslimiet te stellen, men dan de eigenlijke noodzaak voor een gesprekkentarief praktisch geheel voorbij gaat. Slechts door het stellen van een tarief voor een bepaalde tijdsduur komt men aan het bovenstaande tegemoet.

Anderzijds kan door deze leden worden opgemerkt, dat het bestaande tarief in een vast bedrag per maand zeer doelmatig is, omdat op de eerste plaats het voeren van gesprekken zonder belemmering een groot gemak is, niet alleen voor de handel, maar vooral voor het telefoonverkeer in het algemeen, dat er ten zeerste mee gebaat zal zijn.

Op de tweede plaats kan hierdoor de administratie zeer eenvoudig gehouden worden en op de derde plaats wordt hierdoor de mogelijkheid geschapen, dat door een lager telefoontarief een vermeerdering van abonné's verkregen wordt waaronder ook kan vallen de minder draagkrachtige bevolking.

Dat voorts met de door het Bestuurscollege voorgestelde wijze van betalen juist bereikt wordt, dat de minder draagkrachtige bevolking, die niet in staat is een telefoon aan te schaffen, bij gebruikmaking van telefoons door de abonné's gedwongen zal worden het gesprek te betalen, waardoor dus voorbij gelopen wordt aan de sociale doelstelling van deze verordening om de minder draagkrachtige bevolking aan een telefoon te helpen.

Voorstellen

In verband met het vorenstaande zullen deze leden gaarne de navolgende voorstellen willen doen:

a. Het bestaande tarief ware onveranderd te laten. Evenwel zou kunnen worden nagegaan in hoeverre de tarieven voor nevenaansluitingen, neventoestellen, paralleltoestellen enz. verhoogd kunnen worden teneinde aan bovenstaande bezwaren tegemoet te komen.
   Indien men meer personen in de gelegenheid wil stellen om over een telefoon te kunnen beschikken, kan worden overwogen het bestaande tarief van ƒ 15,— te verlagen tot ƒ 14,—, waardoor nog een redelijke winst kan worden gemaakt.
b. Indien beslist wordt het gesprekkentarief te handhaven, wordt dezerzijds voorgesteld om in elk geval een tijdsduur van bv. 3 minuten te stellen. Het hierdoor toegenomen aantal gesprekeenheden zal de winsten doen vermeerderen. Zoals deze momenteel gecalculeerd zijn, zijn zij te hoog, zodat in deze een gesprekkeneenheid van ƒ 0,02 per gesprek kan worden gesteld

Een aantal leden is in de eerste plaats van mening, dat het abonnementstarief (de vergoeding voor het gebruik van de telefoon) niet kan worden beoordeeld zonder daarbij het tarief voor de aansluiting te betrekken. Het gaat er voor deze leden om dat een meer sociaal tarief wordt ingevoerd.

Teneinde een standpunt ten aanzien van het vast te stellen abonnementstarief te kunnen innemen, moeten de eisen bekend zijn, waaraan voldaan moet worden om over een telefoon te kunnen beschikken.

Wat voor een betekenis zou een aanmerkelijk lager tarief hebben, wanneer de aansluitingskosten een onoverkomenlijk bezwaar zouden vormen om een telefoon ter beschikking te krijgen.

De leden aan het woord achten het noodzakelijk, dat alvorens dit ontwerp in de afdeling van de Raad wordt afgehandeld door het Bestuurscollege alsnog een ontwerp wordt ingediend, waarin een regeling van de aansluiting en de daaraan verbonden kosten is opgenomen.

Waarom tarieven van ƒ 10,— en 3 cent?

Deze leden zijn voorts van oordeel, dat door het Bestuurscollege niet duidelijk gemaakt wordt waarom juist een tarief van ƒ 10,— (vast bedrag per maand) en een tarief van ƒ 0,03 per gesprek door het Bestuurscollege wordt voorgesteld. Deze leden, die grote voorstanders zijn van een meer sociaal verantwoord tarief kunnen zich nog heel goed herinneren, dat door het Hoofd van de Dienst Lijntelefoon bij het bezoek van de leden van de Raad aan deze Dienst, naar aanleiding van desbetreffende vragen is verklaard, dat het zeer wel mogelijk is om zonder dat de rentabiliteit in het gedrang komt, een veel lager tarief in te voeren dan ƒ 10,— vast per maand en ƒ 0.03 per gesprek.

Deze leden zullen dan ook gaarne willen vernemen op grond waarvan het Bestuurscollege tot de conclusie is gekomen, dat aan het tarief van ƒ 10,— (vast per maand) en het tarief van ƒ 0,03 per gesprek de voorkeur moet worden gegeven.

Teneinde de Raad in de gelegenheid te stellen in deze een juist oordeel te vormen, verzoeken de leden aan het woord het Bestuurscollege om berekeningen over te leggen van een drietal mogelijkheden, waaronder het tarief van ƒ 10,— vastrecht en ƒ 0,03 per gesprek.

Aangetekend moge worden, dat de twee andere berekeningen, die hier bedoeld worden betrekking moeten hebben op lagere vaste tarieven.

Voorts is het gewenst, dat bij deze berekeningen het door het Bestuurscollege aangehaalde verband tussen vast bedrag per aansluiting en het bedrag der kosten, hetwelk aan de aansluiting kan worden toegewezen, duidelijk wordt aangegeven.

De leden aan het woord achten het in het belang van een goede behandeling van deze materie noodzakelijk op de volgende vraag een duidelijk antwoord van het Bestuurscollege te verkrijgen:

„Hoe verklaart het Bestuurscollege dat bij invoering van verschillende tarieven, waarbij gelijke opbrengsten worden verkregen, de rentabiliteit van de Dienst Lijntelefoon in gevaar wordt gebracht."

Deze leden mogen aannemen, dat het Bestuurscollege het met hen eens is, dat rentabiliteit niet verward mag worden met financiering, de wijze van financiering of het tempo, waarin gefinancieerd kan of moet worden. Tenslotte zullen deze leden met betrekking tot de prognose op pagina 7 van de Memorie van Toelichting gaarne de navolgende vragen beantwoord willen zien.

— Wat stelt de hier aangegeven prognose voor, de behoefte aan telefoons of de capaciteit van de Dienst?

— Welke zijn de grondslagen van deze prognose der toename van het aantal aansluitingen in de volgende 5 jaren.

De poging om tot een lager tarief te komen voor het gebruik van een telefoon wordt door een lid toegejuicht.

Dit lid zal echter gaarne vernemen of het niet billijker zou zijn het gesprekkentarief voor zakenlui te verhogen en voor de kleine man een lager tarievengesprek in te voeren.

Voorts wil dit lid gaarne zien, dat een herberekening wordt gemaakt, die ertoe kan leiden, dat de kleine man in plaats van ƒ 10,—, bv. ƒ 5,— vastrecht betaalt.

Artikelsgewijze behandeling

Artikel 1: Een aantal leden verwijst bij de artikelsgewijze behandeling naar hetgeen deze leden bij de algemene beschouwingen naar voren hebben gebracht. Vele leden zullen gaarne de navolgende vragen door het Bestuurscollege beantwoord willen zien:

1. Hoeveel is thans de opbrengst van de abonnementsgelden en wat zal dit zijn na de invoering van het nieuwe tarief?
2. Wat zullen bij bedrijfsgrootte de vaste kosten voor telefoon aansluiting zijn?
3. Voorheen moesten de abonnementsgelden vooruitbetaald worden. Hoe zal de betaling geschieden na de invoering van het nieuw tarief?
4. Daar in het onderhavige ontwerp vrijwel niet gesproken wordt over diensttelefoons zullen deze leden gaarne vernemen of de diensttelefoons na de invoering van de nieuwe regeling geheel zullen verdwijnen.

Verder mogen deze leden voorzover zij geen opmerkingen hebben gemaakt bij de artikelsgewijze behandeling verwijzen naar hetgeen zij in de algemene beschouwing over dit ontwerp hebben gezegd.

Vele andere leden willen bij de artikelsgewijze behandeling volstaan met te verwijzen naar hetgeen zij in hun algemene beschouwing over het onderhavige ontwerp naar voren hebben gebracht.

Bijeenkomst Alliance Francaise uitgesteld

Willemstad. - Naar wij vernemen zal de bijeenkomst van de Alliance Française niet op de eerste donderdag van de maand plaats vinden. Nadere berichten volgen nog.

Drie jaar geëist tegen gevaarlijke messentrekker

Willemstad. - Tegen H.H.I., die op 19 september j.l. H.M.D.S. met een mes in de borst stak, waardoor deze laatste overleed, is gisteren voor het Gerecht in Eerste Aanleg wegens doodslag een gevangenisstraf van drie jaar geëist. De verdediger achtte doodslag niet bewezen en verzocht de beklaagde wegens zware mishandeling de dood ten gevolge hebbende, te doen veroordelen. Uitspraak volgt op 20 november a.s.

West-End:
„When Gangland strikes", 19 uur en 21 uur.

Roxy: „An affair to remember", 19 uur en 21 uur.

Cinelandia: „The naked sea", 19 uur en 21 uur.
Caribe: „The Boss", om 20 uur.

WIT-GELE KRUIS

Zuster Caprino tel. 23526
Zuster Veeris tel. 35747
Kantoor: tel. 23773

EMMASTAD

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:

Van 7.00 - 23.30 tel. 2307
Van 23.30 - 7.00 J. J. Roos tel. 3209
b.g.g. tel. 2400

Personeel Afdeling:

Van 12.00 u. t.m. 12.00 u. G. W. Overdijkink, Beatrixlaan 7, Rio Canario, tel. 3412
B.g.g. nad. inl. tel. 2400

Materialen Dienst:

W. Batelaan tel: 4350

C.S.M.

Rederij:

Van 16.30 - 7.30 G. H. van Leeuwen, tel. 2054

Scheepsagentschappen:

Van 7.30 - 12.00; 13.00 - 18.00; 19.00 - 23.00, kantoor, tel. 2458-2551
Van 8.00 - 8.00 G. H. van Leeuwen tel 2054.

Dok Afdeling:

Van 16.30 - 1.00 tel. 2276-2908; van 1.00 - 7.30, P. Roest, tel. 3146

Theater Asiento:

„La Perverse", toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Arm gebroken

Willemstad. — De Verkeersafdeling had gisteren één geval te behandelen en wel op een terrein nabij de Architectenweg, alwaar een balk, die door een truck werd vervoerd, de cabine van een andere truck beschadigd had, waardoor een der inzittenden van die truck zijn arm brak en in het hospitaal moest worden opgenomen.

Inbreker aangehouden

Willemstad. — De man M. deed gisteren aangifte, dat er uit een magazijn op Salinja fruit, limonade en bier waren gestolen. In verband met deze diefstal en reeds eerder gepleegde diefstallen van levensmiddelen uit magazijnen, werd aangehouden de man N., die bekende deze diefstallen te hebben gepleegd.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisteren 13 P.V.'s op en verleenden 12 maal assistentie.

EILANDGEBIED CURAÇAO

RATTENBESTRIJDING

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat binnenkort zal worden overgegaan tot een actie tot bestrijding van ratten, waarbij tegelijk controle zal worden gehouden op de naleving van de wettelijke voorschriften neergelegd in de artikelen 19 en 20 van P.B. 1921 No. 66.

Deze artikelen bevatten dwingende bepalingen tot het weren van ratten en muizen, zowel in bebouwde als op onbebouwde percelen.

Het Bestuurscollege verzoekt het publiek i.v.m. de hygiene en de wering van besmettelijke ziekten hieraan alle medewerking te verlenen.

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao,
De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.
De Secretaris,
J. VAN TOORN.

DEPARTEMENT VAN ONDERWIJS EN VOLKSONTWIKKELING

De Inspecteur van het Onderwijs, Hoofd van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, maakt bij deze bekend dat het schriftelijk gedeelte van het **vakexamen voor benoembaarheid tot adjunct-commies** dit jaar op Curaçao zal worden afgenomen op 26 en 27 november.

Aanmelding voor deelneming aan dit examen dient te geschieden vóór 16 november 1957 op formulieren verkrijgbaar bij voormeld Departement.

Willemstad, 5 november 1957.

Wij maken onze verbruikers er op attent dat op VRIJDAG 8 NOVEMBER de stroomvoorziening in de omgeving AROWAKKENWEG, PETER STUYVESANT COLLEGE en omgeving van 14.00 tot 16.00 UUR onderbroken zal zijn voor het uitvoeren van noodzakelijke werkzaamheden.

OGEM

Viel van zijn stoel

Willemstad. — Gisteren viel een man, die in een restaurant aan de De Ruyterkade zat, van zijn stoel af en kwam met zijn hoofd op de grond terecht, waardoor hij een bloedende wond opliep, welke door een dokter moest worden gehecht.

Werd kwaad

Willemstad. — Gisteren gooide in de Schrijnwerkersstraat een man, die door kinderen werd nageroepen, met een fles naar de kinderen, waardoor een vier-jarig jongetje aan zijn arm werd verwond. De wond moest door een dokter worden gehecht.

SCHRIJVERS BESCHREVEN

BERTUS AAFJES:

Dichter zijn, een aards priesterschap

De magiër van Hoensbroek

(Van een letterkundige medewerker))

Van een ontmoeting met de dichter Bertus Aafjes houdt men een herinnering over als van een ontmoeting met de poëzie zelve. Men spreekt met hem over de gewone dingen des dagelijksen levens, of over zaken van verstrekkender betekenis en constateert dan achteraf met enige verbazing, dat men ze ziet in een nieuw licht. En dat komt dan, geloven wij niet eens omdat hij zoveel opzienbarends heeft mee te delen, maar eerder omdat hij, sprekend van zijn gemoed uit, de dingen een andere „gestalte" geeft. Hij raakt ze — als deze beeldspraak geoorloofd is — aan met zijn woorden en zij beginnen te „glanzen". Bertus Aafjes heeft iets van een tovenaar. En hij woont — en dit terzijde — naar onze smaak, dan ook in Nederland tevreden in een sprookjesachtig kasteel in het Limburgse Hoensbroek.

Aafjes is ook een magiër in zijn poëzie en in het proza, dat hij heeft geschreven. Om dat goed te kunnen begrijpen moet men bijvoorbeeld zijn onlangst verschenen boek, „Logboek voor Dolle Dinsdag" lezen. Aafjes verhaalt daarin over een bliksemreis naar de Verenigde Staten; hij doet dat min of meer over het onschuldig hoofdje van zijn dochtertje Diana — omgedoopt tot Dolle Dinsdag — heen tot óns. Het is een lichte, „mousserende reisbeschrijving geworden.

Schrijvend over „Een voetreis naar Rome" karakteriseerde de criticus C. J. Kelk Aafjes eens als „de dichter van het geluk." En hij vervolgt dan: „Hij is niet een, die problemen uitdenkt in zijn produktie of het moest het eenvoudige probleem zijn van zijn eigen groei. Hij is niet een dichter, die aan de dingen vorm wil geven, als Verwey, die denkbeelden „belichamen" wil. Hij is niet de „bijzondere" mensch. Hij is de gewone, met zinnen en een zinnenleven als gij en ik. Maar door een zuiver liefhebben der dingen vertoonen ze in hun uiterlijke verschijning en in hun betekenis tevens een waarachtige macht op zijn ziel, welke hij op de onze weet over te dragen."

En Eduard Hoornik sprak ons eens over Aafjes als over „een dichter uit overvloed." Dit zijn tezamen dan kenschetsen die zeker van toepassing zijn op de maker van „De Voetreis" en wellicht toch ook wel op de totale letterkundige figuur, maar men dient dan toch daarbij „het eenvoudige probleem van zijn eigen groei" niet uit het oog te verliezen. Daarover echter kan men het best de divhter zelf aan het woord laten. ... ons, het best de dichter zelf aan het woord laten. „Oorspronkelijk dichtte ik", zo zegt Aafjes op een vraag onzerzijds, „uit eerzucht, als je dit woord tenminste wil gebruiken in gunstige betekenis, niet in de ongunstige. Ik dacht dus meer op de eerzucht als deugd dan als ondeugd. Ik had de eerzucht om mijzelf te vereeuwigen. Om mijzelf te overleven. Zo begon het. Het merkwaardige is dat ik deze eerzucht met de jaren geheel verloor. Ik zou bij wijze van spreken liever één dag langer leven op aarde dan na mijn dood zij bijdragen aan de vermeerdering of de intensifiëring ervan."

Tweemaal Aafjes en tweemaal „Dolle Dinsdag": de dichter en zijn dochtertje gefotografeerd voor de spiegel.

Uit overvloed

Bertus Aafjes „dichter uit overvloed". Dat slaat ook enigszins op de quantiteit van zijn oeuvre. Zijn eerste verzenbundel „Het gevecht met de muze" verscheen in 1940; daarna volgde dus de „voetreis". Een vrij kort na elkaar zagen toen „Verzamelde Gedichten", „Het Koningsgraf", „In den beginne" en „De Karavaan" het licht.

Aafjes verbleef twee en een half jaar in Egypte — hij was perschef van een Nederlands Lunapark — en schreef daarna over zijn reis exquise beschouwingen, zoals die zijn samengevat in „Egyptische brieven", „Arenlezers achter de Maaiers" en „De Blinde Harpenaar". Hij bezocht Israël en beschreef dat land in „Vorsten onder de landschappen", binnenkort verschijnt een reisjournaal over Italië, dat „Capriccio Italiano" heet.

Tenslotte komt dan het gesprek op de experimentele poëzie, waarover Aafjes enige tijd geleden in „Elsevier" een drietal vrij geruchtmakende essays schreef. Hij vindt achteraf gezien dat deze essays „te scherp geformuleerd" waren. „Het was indertijd mijn bedoeling", zo zegt hij, „om er nog drie vervolgessays op te laten volgen, waarin ik de positieve zijde van de experimentele dichtkunst zou belichten. Maar ik had eenvoudig de kracht niet meer. Ik heb slechts de helft van wat ik te zeggen had gepubliceerd. En nog wel de slechte helft. Wat mij het meest boeit in het werk van de experimentelen is de „crisis in de moraal". Het is duidelijk, dat zij revolteren tegen een moraal, die stoelt op leugens en zelfbedrog. Dat zij daarin zo ver gaan, dat zij de „moraal van het verleden" geheel met het dynamiet van hun kunst trachten op te blazen is ook duidelijk. En logisch. Dat is de logica van de revolte. Ik ben er van overtuigd dat wij hiermee een werk verrichten dat natuurnoodzakelijk is.

Het is alleen maar jammer,dat de experimentelen wel weten wat ze opblazen maar niet weten wat ze opbouwen. Hun revolte is er een „pur sang".

Daar kunnen zij zelf niets aan doen. Er komt een moment dat een revolte niet meer genoeg heeft aan het vernietigen van een bestaande situatie. Dan zakt ze in elkaar of schept zich een nieuwe toekomst met een nieuwe moraal. Ik zou niets liever zien dan dat het laatste gebeurt. En dat het nog verwezenlijkt wordt door de experimentele dichters van 't eerste uur."

Ons dunkt, de man die zoveel heeft bijgedragen aan de totstandkoming van het monument, dat de moderne Nederlandse poëzie is, heeft enig recht van spreken.

Stabiel bewind in Noorwegen

Noorwegen heeft al sinds 1935 een socialistische regering; als men het Londense coalitie-kabinet van de oorlogsjaren buiten beschouwing laat. Het is op het ogenblik het enige land ter wereld dat door een homogeen socialistisch bewind geregeerd wordt, al zijn er verscheidene regeringen die door een socialistische partij worden gedomineerd. In het Storting, het Noorse parlement, hebben de socialisten steeds de absolute meerderheid weten te behouden. Zij zijn sterker dan alle andere partijen tezamen.

Bij de verkiezingen die dezer dagen plaats vonden, heeft premier Einar Gerhardsen zijn positie weten te consolideren. Voor de komende vier jaar is de machtspositie van zijn partij verzekerd. Het electoraat heeft geen essentiële wijziging willen brengen in de politieke verhoudingen, al hebben er enkele kleine verschuivingen plaats gevonden. De structuur van het Storting is uitzonderlijk stabiel. Het is wel bijzonder opmerkelijk dat een partij zich in deze veelbewogen eeuw 22 jaar als enige regeringspartij weet te handhaven!

In Noorwegen werkt men met het districtsstelsel, en in ieder van de twintig districten waarin het land verdeeld is, konden de kiezers ditmaal een keus maken uit een groot aantal lijsten. Tenslotte hebben zes partijen één of meer zetels in het Storting, weten te bemachtigen, al heeft het maar weinig gescheeld of de communisten hadden helemaal geen zetel meer gehad. (Tussen 1949 en 1953 zaten de communisten ook niet in het parlément).

De socialisten hebben een winst geboekt van een zetel. Met 78 van de in totaal 150 zetels van het Storting hebben zij een absolute meerderheid verworven van 6 zetels ten opzichte van de andere vijf partijen samen. Zij staan dus wel bijzonder sterk. De op een na grootste partij, de min of meer liberaal georiënteerde zogenaamde Conservatieve partij, won er weliswaar ook twee zetels bij, maar zij blijft met haar 29 parlementsleden toch nog ver onder de socialistische fractie.

In totaal zijn slechts 4 parlementszetels van de 150 van eigenaar veranderd. De Christelijke Volkspartij en de Communistische partij verloren er ieder twee. De aldus opengevallen plaatsen gingen behalve naar de Socialisten en de Conservatieven naar de Boeren, die de sterkte van hun fractie van 14 op 15 zetels gebracht zagen. De Liberalen tenslotte blijven ook na de jongste verkiezingen met 15 zetels in het Storting vertegenwoordigd.

Als men de communisten buiten beschouwing laat, kan men vaststellen dat er onder de Noorse partijen grote eensgezindheid is over de hoofdlijnen van de politiek, maar dat er meningsverschillen bestaan over bepaalde economische aspecten van het regeringsbeleid. De oppositie had gehoopt politieke munt te kunnen slaan uit de bestaande ontevredenheid over de inflatie en de hoge belastingen. Maar dit is een misrekening geweest. Het Noorse volk heeft kennelijk niet de socialistische partij verantwoordelijk willen stellen voor de gebreken van de nationale economie.

Minstens tot 1961 zal Noorwegen door een socialistisch bewind bestuurd blijven, en over drie jaar kan de huidige regeringspartij al haar zilveren jubileum vieren.

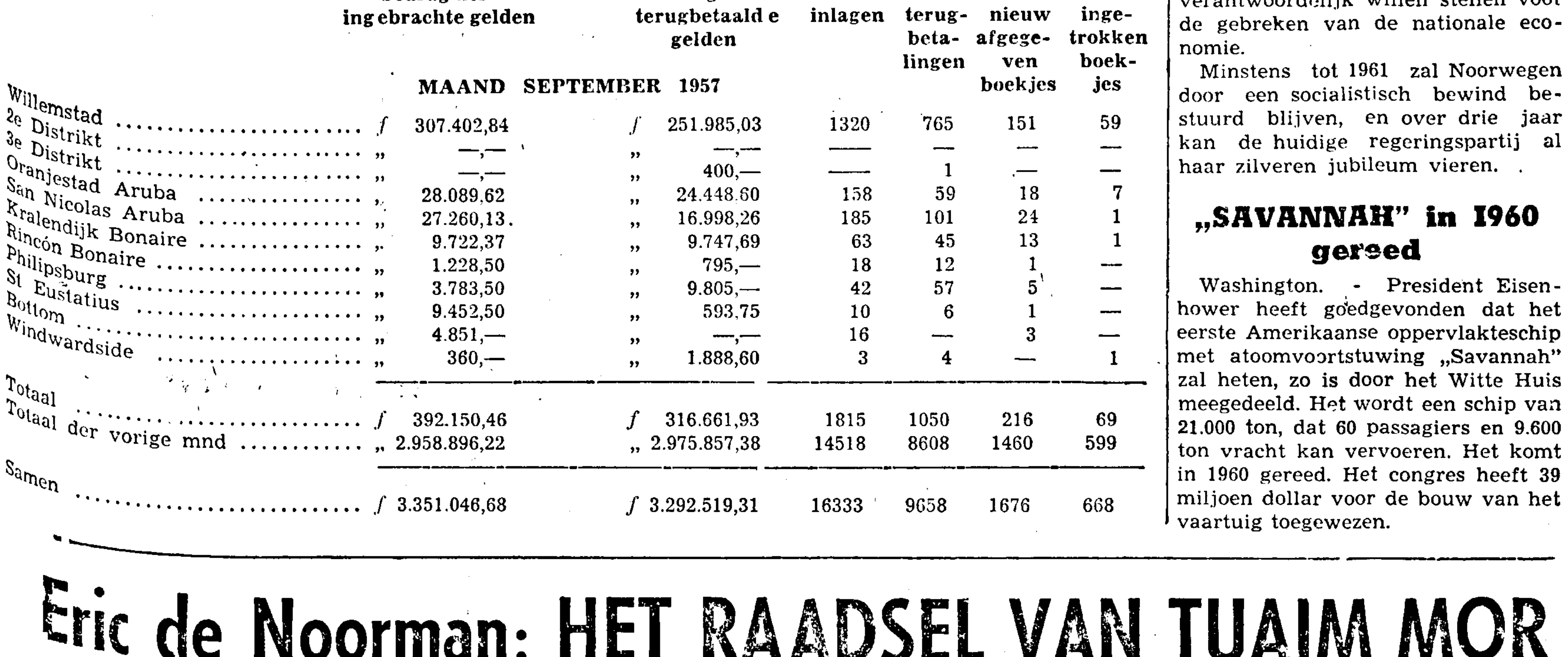
Postspaarbank Nederl. Antillen

Kantoren	bedrag der ingebrachte gelden	bedrag der terugbetaalde gelden	aantal inlagen	aantal terugbetalingen	aantal nieuw afgegeven boekjes	aantal ingetrokken boekjes
	MAAND SEPTEMBER 1957					
Willemstad	ƒ 307.402,84	ƒ 251.985,03	1320	765	151	59
2e Distrikt	„ —,—	„ —,—	—	—	—	—
3e Distrikt	„ —,—	„ 400,—	—	1	—	—
Oranjestad Aruba	„ 28.089,62	„ 24.448,60	158	59	18	7
San Nicolas Aruba	„ 27.260,13	„ 16.998,26	185	101	24	1
Kralendijk Bonaire	„ 9.722,37	„ 9.747,69	63	45	13	1
Rincón Bonaire	„ 1.228,50	„ 795,—	18	12	1	—
Philipsburg	„ 3.783,50	„ 9.805,—	42	57	5	—
St Eustatius	„ 9.452,50	„ 593,75	10	6	1	—
Bottom	„ 4.851,—	„ —,—	16	—	3	—
Windwardside	„ 360,—	„ 1.888,60	3	4	—	1
Totaal	ƒ 392.150,46	ƒ 316.661,93	1815	1050	216	69
Totaal der vorige mnd	„ 2.958.896,22	„ 2.975.857,38	14518	8608	1460	599
Samen	ƒ 3.351.046,68	ƒ 3.292.519,31	16333	9658	1676	668

„SAVANNAH" in 1960 gereed

Washington. - President Eisenhower heeft goedgevonden dat het eerste Amerikaanse oppervlakteschip met atoomvoortstuwing „Savannah" zal heten, zo is door het Witte Huis meegedeeld. Het wordt een schip van 21.000 ton, dat 60 passagiers en 9.600 ton vracht kan vervoeren. Het komt in 1960 gereed. Het congres heeft 39 miljoen dollar voor de bouw van het vaartuig toegewezen.

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR

50. Sarans geklaag doet Eric besluiten toch maar even naar Wolf te kijken. Hij overweegt, dat de man in zijn macht is en dus niet veel beginnen kan. Eric helpt hem zijn wambuis uit te trekken en bekijkt de wond die er inderdaad lelijk en gezwollen uitziet. Hij reinigt hem zo goed mogelijk en Saran wijst Eric enige kruiden aan, waarvan de blaadjes grote geneeskracht bevatten en als tegengif gebruikt kunnen worden. Deze worden op de wond gelegd en intussen begint Saran op meelijwekkende toon zijn handelswijze te verontschuldigen.

„Wel", zegt Eric kortaf. „Uw verklaringen laten mij koud en bovendien heb ik op het ogenblik wat anders te doen". Kalm pakt hij zijn wapens bijeen en maakt aanstalte te vertrekken. „Ik kom terug, mijn hond houdt U zolang gezelschap en ik zou maar niet proberen ervan door te gaan".

„Wat gaat ge nu beginnen," roept Saran met benauwde stem en begint ogenblikkelijk hevig te steunen. Hij bezweert Eric hem niet alleen te laten. „Ge ziet hoe ik er aan toe ben, zo kunt ge mij hier toch niet achterlaten. Het zal mijn dood zijn".

Besluiteloos kijkt Eric hem aan, zo erg leek het hem toch ook niet, maar terwijl hij nog aarzelt, begint Wolf opeens heftig te grommen en gluurt onder het struikgewas door. Ook Eric en Saran doen dit en tot hun verrassing zien zij hoe de Druïden in een lange rij wegtrekken.

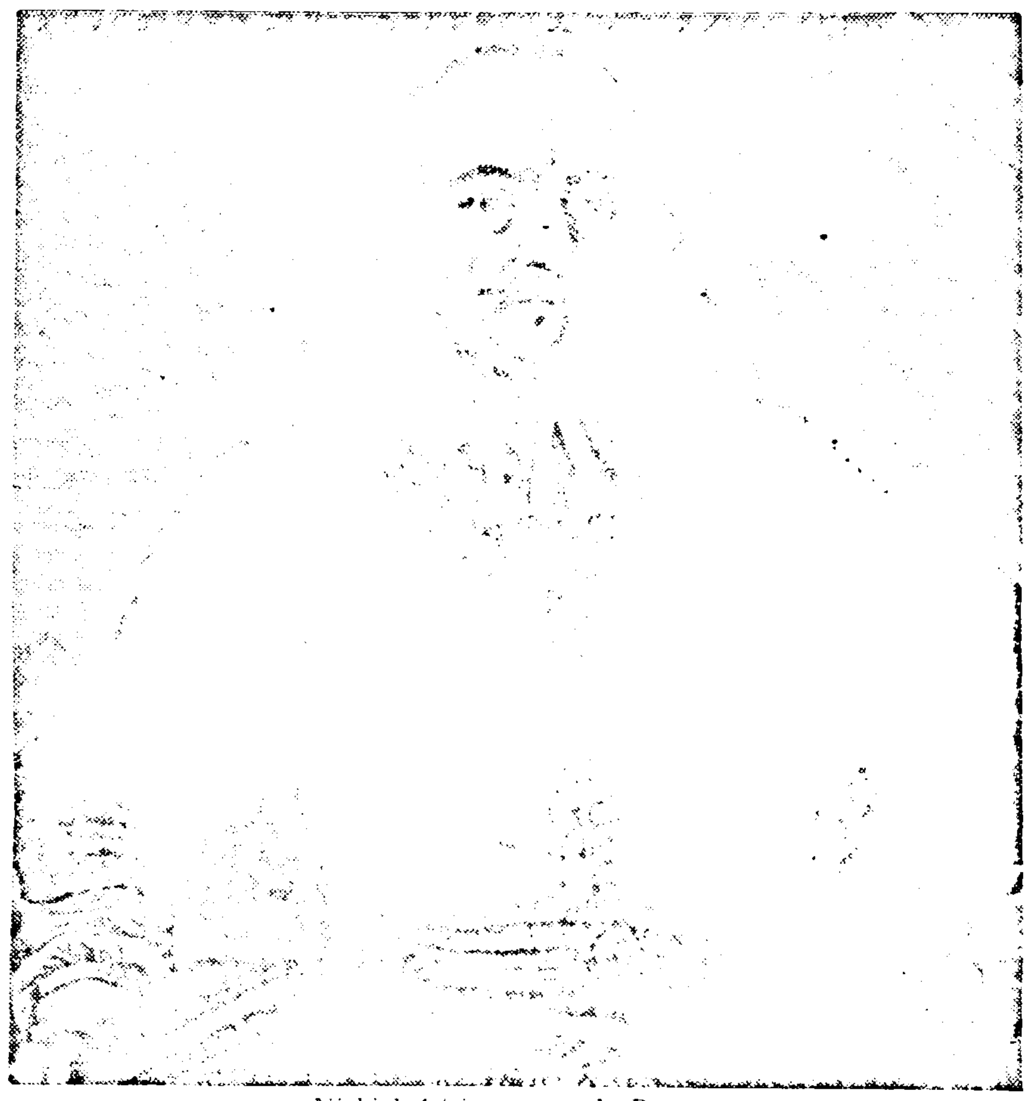
„Bij Thor", laat Eric zich ontvallen, „dat kan maar een van tweeën betekenen".

Michiel Adriaansz. De Ruyter

Kippen houden en slagen winnen

(Van een bijzondere medewerker in Nederland)

Heldenverering is nooit de sterkste kant geweest van het Nederlandse volk. Toen de Nederlanders op 24 maart de dag herdachten, dat vóór 350 jaar Michiel Adriaanszoon de Ruyter, luitenant-admiraal-generaal van Holland en West-Friesland, te Vlissingen werd geboren, zijn zij er zich van bewust geweest, hoe weinig zij in het algemeen van deze grote Nederlander weten. Meer dan een vage herinnering aan de kennis uit het schoolboekje, en de wijs en de tekst van een op school geleerd liedje, is de meeste Nederlanders niet gegeven. Nu ja, hij heeft een praalgraf, dat maar weinigen ooit hebben bezocht, een paar straatnamen en het standbeeld op het Roeiershoofd in Vlissingen, en vanzelfsprekend een kruiser, die naar hem is vernoemd, maar alles bij elkaar is het bitter weinig en betekent het allerminst, dat de historische figuur, de persoonlijkheid van De Ruyter voor de Nederlandse natie leeft, zoals een Nelson in Engeland, een Garibaldi in Italië. Misschien omdat het een „vechtjas" is geweest, een uit de velen van de maritieme geschiedenis, „een man van vuur en staal", zoals het liedje zegt, die alleen daarom reeds de Nederlander eigenlijk niet ligt ?

Michiel Adriaanszoon de Ruyter.

De Nederlandse mens op zijn best

En toch kan bij een nadere beschouwing niemand ontkomen aan een oprechte bewondering, aan genegenheid voor deze nobele en gave mens, die de beste eigenschappen van het Nederlandse volk in zich verenigde, inderdaad een der allergrootsten, waar de natie op roemen mag.

Dan ontmoeten wij een man met avontuurlijk bloed, de Vlissingse jongen, die in de spits van de toren klom, van school werd gejaagd, „wesende ongedurigh", en draaiende aan het grote wiel in de lijnslagerij der heren Lampsins „ondragelijke smart leed", om tenslotte als 11-jarige bootsmansjongen, men zou haast mogen zeggen: naar zee te worden geschopt. Hier blijkt hij op zijn plaats en uitmuntend te voldoen, zodat hij carrière maakt, matroos wordt, in zijn vrije tijd voor stuurman leert om, 26 jaar, als zodanig zijn eerste reis te maken, op de „Groene Leeuw" in dienst van de Groenlandse Compagnie, walvisvaarder in de wateren van Jan Mayen. In die tussentijd heeft hij nog zoiets als zijn dienstplicht vervuld: met 15 jaar was hij constabel in het leger van Prins Maurits in het land van Kleef en hield hij zich vroom in het belegerde Bergen op Zoom.

Een man van avontuur, de Ruyter, maar tegelijk als goed Nederlander, met een gezond verantwoordelijkheidsgevoel en zin voor de negotie. Zo volgen de jaren, dat hij vaart als schipper ter koopvaardij, in dienst van dezelfde heren Lampsins in Vlissingen, bij wie hij als jongen in de touwslagerij heeft gewerkt. Hij maakt reizen naar Brazilië, Ierland, de Middellandse Zee, West-Indië. Maar ook het vreedzaamste varen in die tijd betekende onvermijdelijk vechten, want altijd waren er kapers op zijn weg, Duinkerker zeerovers, Franse zeerovers, Barbarijse zeerovers, een harde, maar excellente leerschool voor de toekomstig admiraal. Michiel Adriaansz, die zich pas als stuurman en schipper de Ruyter gaat noemen, dacht echter niet aan een militaire loopbaan. Hij voer profijtelijk en had in 1652, als 45-jarige, zijn schaapjes op het droge. Hij was toen voor de derde maal getrouwd: in 1631 met Maria Velters, nog hetzelfde jaar overleden, in 1636 met Kornelia Engels, die hem in 1650 ontviel en met vier kinderen achterliet, en thans met Anna van Gelder, aan wier zijde hij hoopte op een rustig bestaan als rentenier, in de illusie zich helemaal te kunnen geven aan zijn gezin en aan de liefhebberij van zijn van afkomst boerenhart: tuineren en kippen houden. Als het aan De Ruyter zelf had gelegen, geen schoolboekje, geen liedje zou van hem hebben gewaagd.

Toen Michiel Adriaansz. op 24 maart 1607 te Vlissingen werd geboren als zoon van de bierdrager Adriaan Michielsz. en Alida Jansd., was Jacob van Heemskerk op weg naar de Spaanse wateren om in de baai van Gibraltar de vloot van de Avilès te vernietigen. Piet Hein was 29 jaar en viste haring op de boot van zijn vader. Jan Evertsen, zoon van de Commodore, was 7 jaar, Witte de With, zoon van een visserman uit den Briel, 8 jaar, en op de vloot van Jacob van Heemskerk voer, eveneens op het schip van zijn vader, de 15-jarige Maarten Harpertsz. Tromp, die hier de vuurdoop zou ondergaan. Allen geroepenen voor de dienst der vrijheid van de jonge natie, en waar zij vrijwel allen, vroeg of laat, het offer van hun leven voor zouden brengen. De oogst van het Nederlandse volk aan admiralen is groot geweest, een lange, roemvolle rij, die reikt van Boisot tot Doorman: Heemskerk, de beide Tromps, de Evertsenclan, Banckert, Kortenaer, Tjerk Hidde de Vries, de onstuimige Witte de With „The Bellicose", van Ghent, Van Nes, later Zoutman en met als onbetwist de grootste van hen Michiel Adriaansz. de Ruyter.

De Ruyter is een geroepene geweest, ook in de letterlijke zin. De rentenier heeft weinig rust gehad in zijn tuin en bij zijn kippen. In 1652 was de eerste Engelse oorlog uitgebroken en alle krachten waren nodig op de vloot, in het bijzonder bleek er gebrek aan ervaren leiders. De Zeeuwse Admiraliteit [illegible] zich De Ruyter, die trouwens [illegible] „en passant", in 1641 als schout [illegible] op de hulpvloot [illegible] Portugal, zich in de slag bij K[illegible] Sint Vincent had onderscheid[illegible] daarna haastig weer naar k[illegible] en negotie terug te keren [illegible] heeft de Zeeuwse Admiraliteit heel wat moeite gekost De Ruyter te bewegen zich in 's Lands dienst te stellen, het krijgsbedrijf had zijn liefde niet. Met „grote tegenheyt en bekommernisse" liet hij zich overhalen voor één enkele expeditie, benoemd tot vice-commandeur met een tijdelijke rang. Die éne expeditie bracht al dadelijk succes: met slechts 30 schepen een retourvloot convoyerend versloeg De Ruyter de Engelsen bij Plymouth, 26 augustus 1652. Na een beroep op zijn loyaliteit is hij ook verder gebleven, vocht hij onder Witte de With bij Duins en als eskadercommandant onder Maerten Harpertsz. Tromp bij de Singels, in de zeeslagen bij Portland en Nieuwpoort. „Begaen met het lot van het lieve vaderlandt" is hij ook bij Terheide present, de laatste slag van de oorlog, waar Tromp sneuvelt. In datzelfde jaar wordt de Zeeuw Michiel de Ruyter op aandrang van Johan de Witt benoemd tot vice-admiraal bij de Admiraliteit van Amsterdam, een uitzonderlijke gebeurtenis in de bestaande situatie van naijver en rivaliteit tussen de vijf verschillende Admiraliteiten der drie zee-provinciën en autonome gewesten.

Met de gedroomde rust is het nu voor De Ruyter gedaan. Hij heeft zich in Amsterdam gevestigd en hier het grootburgerschap verworven, maar hij is slechts zelden thuis. De plicht roept hem naar de Middellandse Zee, voor de strijd tegen de kapers, naar Danzig, om de handel te beschermen tegen de Zweden, nogmaals naar de Middellandse Zee en naar de kust van Marokko, vervolgens onder Wassenaer van Obdam naar de Taag, naar Denemarken, waar hij het eiland Funen verovert op de Zweden, nogmaals naar de Middellandse Zee, vanwaar een spoedorder van de Staten hem dirigeert naar de Westkust van Afrika om de in vredestijd door de Engelsen gekaapte bezittingen te heroveren en de Engelsen op onze beurt afbreuk te doen in West-Indië. De tweede Engelse oorlog is inmiddels een feit geworden, en De Ruyter volbrengt het, om op de terugweg de in Bergen in Noorwegen opgesloten Oost-Indische retourvloot onder zijn hoede te nemen, de Engelsen te ontzeilen en met het gros der geredde schepen Delfzijl te bereiken. Vijf dagen later wordt De Ruyter, reeds bevorderd tot luitenant-admiraal bij de admiraliteit van Amsterdam, benoemd tot opperbevelhebber van de gehele vloot.

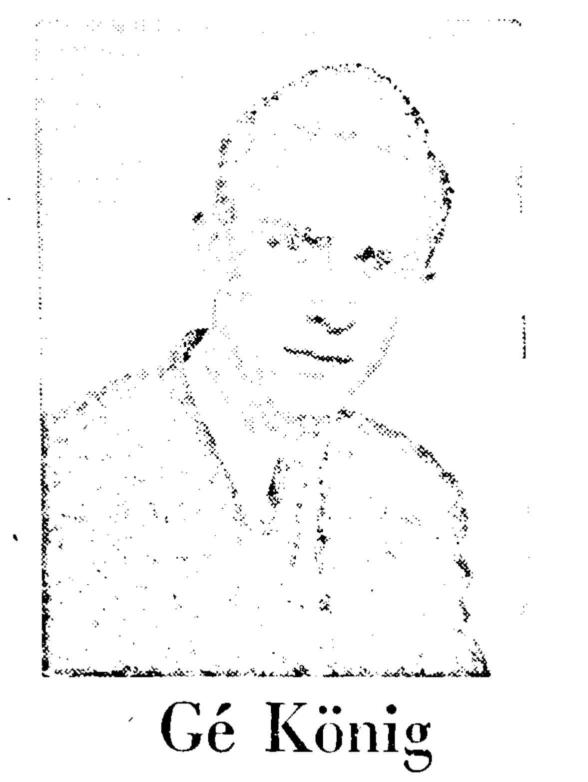
Op 6 augustus 1665 is De Ruyter Delfzijl binnengevallen, met saluutschoten begroet en door een grote menigte verwelkomd, waarbij hem „deftige en eerlijke vrouwen om de hals vielen en naar 's lands wijs kusten alsof ze hunnen vade of broeder uit gevaar des doos ontkoomen, verwellecoomden". Reeds acht dagen la-

(Vervolg elders in dit nummer)

Gouden koets in miniatuur

(Van een medewerker in Nederland)

Een van de meest bezienswaardige werkstukken van de Limburgse Huisvlijttentoonstelling, welke onlangs te Maastricht werd gehouden, was ongetwijfeld de miniatuur gouden koets met toebehoren, vervaardigd door de 17-jarige Maastrichtse gymnasiast Gé König.

Gé König

Zijn werkstuk viel op door de waarlijk artistieke wijze, waarop Gé König uit wat triplex en verf een miniatuur gouden koets met een complete koninklijke stoet heeft vervaardigd. Meer dan duizend uur heeft Gé aan zijn kunststuk gewerkt. Elke Paas - en Kerstvakantie heeft hij er praktisch geheel aan opgeofferd en dat vijf jaar lang vanaf de eerste klas gymnasium tot en met de vijfde toe. Gedurende zijn zesde gymnasiumjaar zal leerling König niet meer aan knutselen toekomen. Hij dient dan al zijn aandacht op het eindexamen te concentreren. Ook daarna, — Gé is van plan om aan de Technische Hogeschool te Delft verder te studeren — zal er weinig tijd meer zijn om de vervaardigde koninklijke stoet nog uit te breiden of te vervolmaken. Derhalve beschouwt deze jeugdige Maastrichtse knutselaar zijn werkstuk als „af".

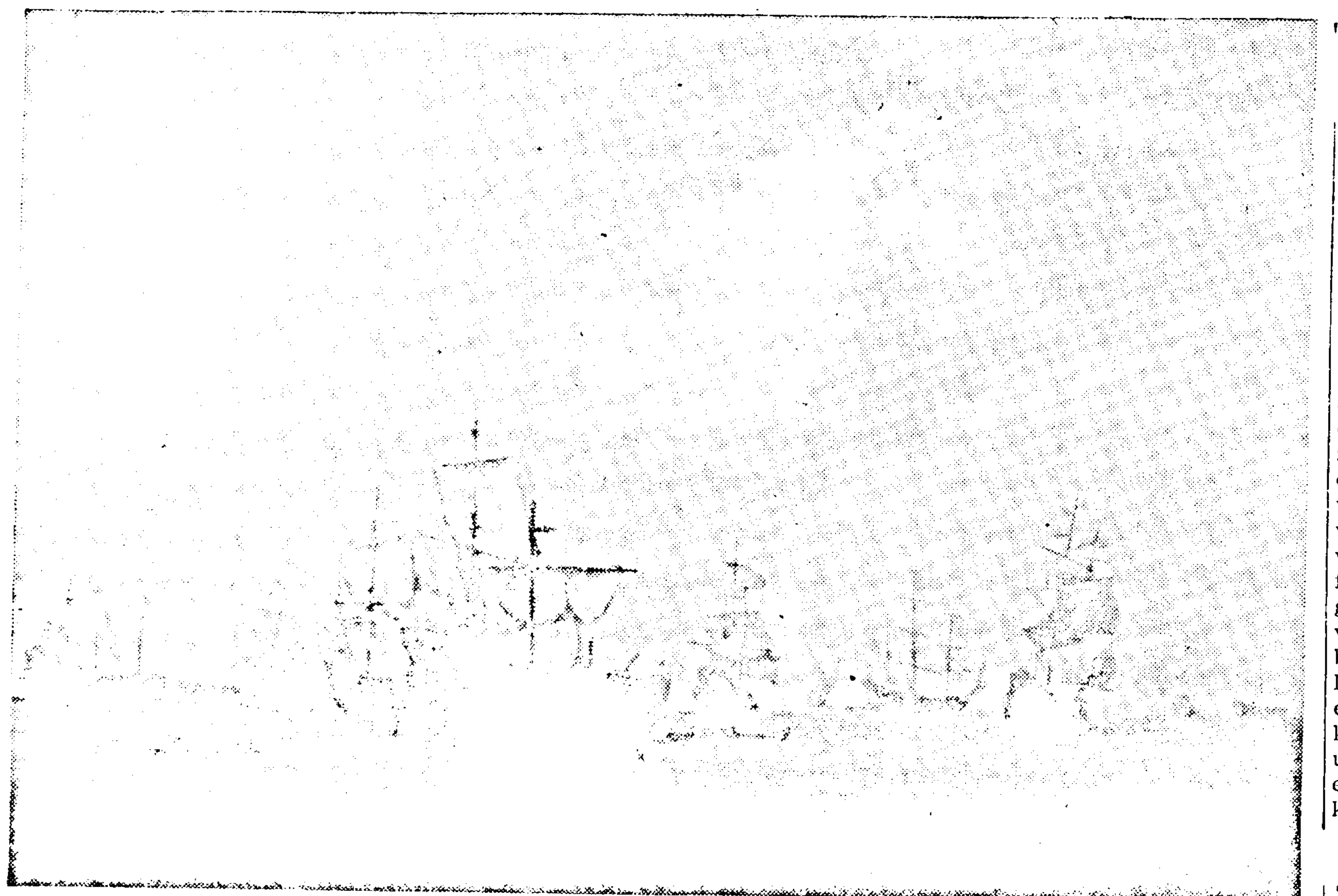
„Echt af" is zijn stuk wellicht nooit, want er kunnen nog altijd wat paarden of muzikanten bijkomen. In totaal bestaat König's werkstuk uit tweehonderdvijftig muzikanten en zestig paarden. Zij vormen de waarlijk koninklijke entourage van de gouden koets.

Voor de maker zelf zijn de paarden en muzikanten allesbehalve entourage. Integendeel. Juist om maar zoveel mogelijk paarden en muzikanten te kunnen vervaardigen, kwam hij vijf jaar geleden op de gedachte om de gouden koets te gaan namaken. De koets als zodanig — hoe secuur en kunstig vervaardigd ook — was daarbij geen hoofdzaak. Hoofdzaak waren de paarden. Behept met een ongewone voorliefde voor paarden, deed Gé König op de lagere school niets liever dan paarden tekenen. Later bracht hem deze voorliefde ertoe om paarden, die echt staan konden, uit triplex te gaan vervaardigen. Zijn belangstelling voor veelkleurige muziekkorpsen deed hem daarnaast ook muzikantjes uitzagen, verven en aan elkaar lijmen. Een uitermate geduldswerk, maar voor Gé König een prachtige bezigheid. Vol trots heeft hij zijn koninklijke stoet zien aangroeien tot wat het nu is: een werkstuk, waaraan zelfs vader König niets kan en hoeft te verbeteren. En dat wil wat zeggen, omdat vader König in zijn gezin de reputatie van „meester-knutselaar" bezit. In de oorlogsjaren vervaardigde hij voor zijn zeven kinderen alle St. Nicolaasspeelgoed. Gé heeft derhalve de knutsel liefhebberij niet van een vreemde geërfd.

ITALIAAN gaat NIKITA kleden

Nikita Chroesjtsjev heeft blijkbaar besloten iets aan zijn uiterlijk te doen. Tot dusver kon men de omvangrijke partijsecretaris op foto's en films zien verschijnen in vormeloze colbertkostuums. Thans evenwel heeft hij relaties aangeknoopt met signor Litrico, een vooraanstaand Italiaans herenkleermaker. Litrico vertoefde vorige maand met een aantal collega's in de Sovjet-Unie, om daar te laten zien hoe men in Italië gekleed kan gaan. Hij zag kans Chroesjtsjev een kameelharen jas te doen toekomen, waarmede de partijsecretaris danig in zijn sas bleek te zijn. Hij stuurde Litrico een dankbriefje en bestelde meteen twee overjassen en een kostuum bij hem. Nikita's maten werden Litrico door een secretaris apart opgezonden. Op het ogenblik houdt Litrico zich onledig met de vervaardiging van een plastic model naar Chroesjtsjevs maten. Het is een volumineus bouwwerk.

„De heer Chroesjtsjev is nu eenmaal wat pafferig", verklaarde Litrico, „wat dat betreft zou ik aan Eisenhower een gemakkelijker klant hebben." De ene overjas voor Chroesjtsjev wordt gemaakt uit grijze kasjmir- en de andere uit blauwe wollen stof. Het kostuum wordt grijs en zal de Italiaanse snit vertonen. De jassen kosten 90.000 lire per stuk,

W. van de Velde de Jonge schilderde in 1666 dit tafereel met de veroverde schepen uit de Vierdaagse Zeeslag.

Michiel Adriaansz. De Ruyter

(Vervolg)

ter kiest hij weer zee. Er valt geen tijd te verliezen. De oorlog is met de nederlaag bij Lowestoft en het sneuvelen van Van Wassenaer van Obdam slecht begonnen, maar De Ruyter doet de krijgskans keren: de Vierdaagse Zeeslag van 11 tot 14 juni 1666 wordt een triomf voor de Staatse vloot en als daarna op 4 en 5 augustus een terugslag volgt, de Nederlandse vloot, door het eigenmachtig optreden van Cornelis Tromp en het sneuvelen van Jan Evertsen en Tjerk Hiddes de Vries, ten onder dreigt te gaan, is het De Ruyter, die een catastrofe voorkomt door in een meesterlijke terugtocht zijn schepen in veiligheid te brengen op de Vlaamse banken, waar de Engelsen hem niet volgen kunnen. De tocht naar Chatham in 1667 is tenslotte de spectaculaire actie, die Nederland behalve de oorlog ook de vrede doet winnen.

Na de tweede Engelse oorlog is De Ruyter enkele jaren aan wal, maar niet voor zijn tuin of zijn kippen, maar thans voor de wederopbouw de reorganisatie van de Marine. Het was Jan de Witt gelukt de tegenstellingen tussen de provincies en admiraliteiten te overbruggen en het marine-commando te centraliseren. De Ruyter levert zijn aandeel door het verbeteren van de opleiding van het korps-zee-officieren, uit de nu ruimer toevloeiende middelen verhoogt hij de gage's der opvarenden, stelt premies vast voor betoonde dapperheid en smartegeld bij invaliditeit. Tegelijk reist hij de werven af om de uitrusting der schepen te perfectionneren, oefent met bevelhebbers en bemanningen de seindienst en het manoeuvreren en herziet de te volgen gevechtstactiek. Bij Solebay, Schooneveld en Kijkduin, in de critieke situatie van de derde Engelse oorlog, waarbij ook Frankrijk, Munster en Keulen Nederland belagen en de jonge Nederlandse staat dreigen weg te vagen, zal de herboren en door De Ruyter's geest bezielde Nederlandse vloot haar hoge waarde bewijzen en op het beslissende ogenblik het vaderland redding brengen. In deze periode heeft de Ruyter zich in zijn volle kracht getoond, de top bereikt van zijn roemvolle loopbaan.

Ook na de gelukkig beëindigde oorlog heeft de grote man geen rust gekregen. Als 68-jarige wordt hij in 1675 uitgezonden naar de Middellandse Zee om Spanje, op dat ogenblik Nederlands bondgenoot, te helpen tegen de Fransen. Hij gaat met een te zwak eskader en in de zeeslag bij Syracuse wordt hij voor de tweede maal in zijn leven, maar thans dodelijk gewond. Hij overlijdt aan de gevolgen op 29 april 1676 aan boord van zijn schip „De Eendracht". Zijn stoffelijk overschot, teruggebracht naar Nederland, wordt op 18 maart 1677 met grote plechtigheid begraven in de Nieuwe Kerk te Amsterdam.

Wij hebben de Ruyter gezien in zijn hang naar avontuur, tegelijk in zijn verantwoordelijkheidsgevoel, in zijn vreedzame lust tot negotie. Daarnaast leert men hem kennen als de dienaar van de Staat, loyaal als geen ander, men zou haast mogen zeggen: als de held-ambtenaar, die onder alle omstandigheden weet te gehoorzamen. Als hij bij zijn laatste expeditie de Staten wijst op de zwakte van zijn eskader, wordt hem schamper gevraagd of hem op zijn oude dag de moed begint te ontzinken. Hij geeft dan het historisch geworden antwoord: „Ik heb mijn leven veil voor de Staat, maar ik ben verwonderd en 't is mij leed dat de Heeren de vlagh van den Staat zoo veil hebben en wagen". En als men bij hem aandringt om nochtans het commando te aanvaarden, antwoordt hij: „De Heeren hebben mij niet te verzoeken, maar te gebieden en al wierdt mij bevolen 's Lands vlagh op één enkel schip te voeren, ik zou daarmee t'zee gaan en daar de Heeren Staten hunne vlagh betrouwen, zal ik mijn leven wagen". Ditmaal wordt het inderdaad het offer van zijn leven. Als hij dodelijk gewond het einde van de strijd ligt af te wachten, is van hem het gebed bewaard, dat hij stervende gebeden heeft: „Heere bewaar 's Lands vloot Spaar genadiglijk onze officieren, matrozen en soldaten, die voor een kleen geld zoveel ongemaks en gevaars uitstaan".

Turks en Caicos eilanden zonden proeflading vis naar Jamaica

Kingston. — De eerste economisch belangrijke lading vis afkomstig van de Turks- en Caicos-eilanden arriveerde kortgeleden in Jamaica als een proeflading overgedragen aan het Departement van Visserij.

Twee maanden geleden bracht de adviseur voor de Visserij van Jamaica, de heer T. W. Burdon, een bezoek aan de Turks en Caicos eilanden voor onderzoek en om te adviseren over hun vis-industrie, een van hun grootste industrieën en een van de belangrijkste werkverschaffers. Experimenten werden daar gedaan betreffende de uitbreiding en vollere exploitatie van de visbanken buiten de kust van de eilanden. Deze lading was bedoeld als proef, teneinde de reactie te zien van de lokale markt en in welke mate een uitbreiding van de industrie de Turks en Caicos eilanden ten goede zou komen.

Amerikaanse bases in Engeland volgens MacMillan nodig

Londen. - De Britse premier MacMillan heeft in het Lagerhuis gezegd, dat de Amerikaanse bases in Engeland nodig zijn voor de verdediging van Engeland en de vrije wereld.

Een lid van de linkervleugel van Labour, Hughes, had de premier gevraagd of hij met president Eisenhower gesproken had over opheffing van de Amerikaanse bases in Engeland.

Verschillende soorten sneeuwmannen in de Himalaya

Katmandoe. - Er bestaan in de Himalaya niet alleen verschrikkelijke, maar ook erg verschrikkelijke sneeuwmannen, zo heeft de lama Poenjabajra, abt van het klooster van de Dalai Lama te Katmandoe in Nepal, na een uitgebreid onderzoek verklaard.

Volgens hem leeft de erg verschrikkelijke sneeuwman op hoogten van meer dan 4000 meter. Dit monster is 4 tot 5 meter hoog, een vleeseter en als hij de kans krijgt, een menseneter. De minder verschrikkelijke sneeuwman leeft op hoogten van 3 tot 4000 meter en is zowel vlees- als planteneter. Men ziet hem wel in het dal van Baroen.

Gelukkig is er ook een minder verschrikkelijke sneeuwman, die maar 1.70 meter hoog is en die alleen maar planten eet, zo heeft de abt verklaard.

New York. - Volgens een door het Amerikaanse ministerie van handel gepubliceerd rapport zal India op 1 januari 1958 388.797.000 zielen tellen en een jaar later 393.702.000. Voor de Sowjet-Unie luiden de overeenkomstige getallen 205.989.000 en 209.553.000 en voor de Ver. Staten 172.722.000 en 175.644.000.

TOM POES en de Giegelgak

2827. Later op die avond zat heer Bommel aan het haardvuur en vertelde zijn wedervaren aan Tom Poes.

„Het was een aardige, oude baas", sprak hij. „Veel eten deed hij niet. Toen hij kwam was alles trouwens haast op. Maar hij was erg blij met de korst, die ik hem gaf. Uit dankbaarheid mag ik de gak hebben".

„De gak?" vroeg Tom Poes verbaasd. „Wat is dat?"

„Oh...... eh...... heel gewoon; de gak", legde de heer Ollie uit. „De gak zal mij in staat stellen om de Bommelse gedachte uit te dragen, als je begrijpt wat ik bedoel".

„Nee, dat begrijp ik niet", zei Tom Poes. „Waar is die gak dan? Hoe ziet hij er uit?"

„Je vraagt te veel", hernam heer Bommel, wat korzelig. „Ik heb een landkaart van de oude heer gekregen. Zoek en ge zult vinden, zei hij en daar houd ik mij aan. Morgen ga ik zoeken, dus dat is in orde.

„Hm", mompelde Tom Poes. „Ja, ja. Maar wat is de Bommelse gedachte die U wilt uitdragen?"

„Wel heb je ooit!" riep heer Ollie ontstemd. „Dat weet toch iedereen, die het leven en strijden van een Bommel oplettend heeft gevolgd? De Bommelse gedachte is natuurlijk om eh...... Kijk, men moet het zó bekijken: de Bommelse gedachte houdt in, dat eh...... wel iedereen zou eigenlijk, om kort te zeggen...... hm! Ach wat! Dat is een onzinnige vraag, jonge vriend! Jij moest beter weten! Jij bent vanaf je prille jeugd grootgebracht in de Bommelse gedachte. Maar misschien ben je nog te jong om alles te begrijpen wat er in mij leeft en woelt. Komaan, ik ga slapen. Morgen gaan wij de gak vinden en dan snap je het vanzelf wel. Welterusten, Tom Poes".

Heer Ollie stapte voldaan de kamer uit en Tom Poes volgde hem nadenkend.

Hippolyte Panhard op 87-jarige leeftijd overleden

Parijs. - Hippolyte Panhard, die voordat hij zich uit het zakenleven terugtrok directeur van de door zijn vader opgerichte autofabriek was, is op 87-jarige leeftijd te Parijs overleden. Panhard is, evenals andere leden van zijn familie, een pionier op autogebied.

Prof. GRASSET te Geneve overleden

Genève. - Prof. Edmond Grasset, de vooraanstaande Zwitserse bacterioloog en autoriteit op het gebied der preventieve geneeskunde, is op 62-jarige leeftijd na een ziekte van enige weken te Genève overleden.

Hij heeft meer dan 150 wetenschappelijke publikaties op zijn naam staan. Prof. Grasset stond aan het hoofd van het instituut voor hygiëne te Genève en was voorzitter van de vierde internationale conferentie over kinderverlamming, welke in de afgelopen zomer in zijn stad werd gehouden.

Birmaanse leger valt communisten op KANTAN aan

Rangoon. — Onderdelen van het Birmaanse leger en de Birmaanse luchtmacht en marine hebben de vorige week een gecombineerde aanval gedaan op het eiland Kantan, dat ligt ter hoogte van Mergui (provincie Tenasserim) en dat door de communisten als basis werd gebruikt.

Alle installaties op het eiland zouden verwoest zijn. Talrijke communistische rebellen, die bij de aanval door een paniek werden aangegrepen, trachtten zich zwemmend te redden. Velen van hen zijn verdronken.

De bemiddeling inzake het geschil over Kashmir

New York. — De vertegenwoordigers van Groot-Brittannië en de V.S. hebben in de Veiligheidsraad voorgesteld dr Frank Graham, die in 1951 en 1952 zijn bemiddeling heeft verleend inzake het geschil over Kasjmir, opnieuw een poging te laten doen om dit geschil uit de wereld te helpen.

Hij zou Pakistan en India moeten bewegen het principiële akkoord, dat tussen beide landen is gesloten over de militarisatie van Kasjmir en Djammoe, uit te voeren. Beide vertegenwoordigers hebben echter nog geen ontwerpresolutie van deze strekking ingediend.

Geneesmiddel „Stalinon" veroorzaakte dood van ruim honderd mensen

Twee Franse scheikundigen zijn voor een Parijse rechtbank verschenen in verband met de vervaardiging van een „geneesmiddel", Stalinon genaamd, dat de oorzaak zou zijn geworden van de dood van 102 mensen voordat het Franse ministerie van Gezondheid de verkoop van het goedje verbood.

Stalinon is een ontsmettingsmiddel, dat aangediend werd als een wondermiddel tegen steenpuisten en etterpuisten, maar aan de schadelijke nawerking lijden nog steeds een 150 mensen. In 1954 toonde lijkschouwing op een aantal patiënten, die na gebruik van het middel waren gestorven, aan, dat zij aan grote hersentumor hadden geleden. Een hoogleraar in de medicijnen getuigde dat de gebruikers van Stalinon last kregen van hoofdpijn, oogziekten, hallucinaties, hersengezwellen en verlammingen.

Televisie en radio in Engeland

Londen. - In het jaarrapport van de British Broadcasting Corporation over 1957 wordt geschat dat wanneer de vergunning van de BBC in 1962 afloopt er slechts 3 miljoen vergunningen voor radio-toestellen zullen zijn tegen mogelijk 12 miljoen vergunningen voor T.V. en radio. Bij de bezitters van televisietoestellen die zowel de BBC als de commerciële televisie kunnen ontvangen hebben zij, die in de hogere inkomsten-groep vallen de meeste belangstelling voor de BBC. In de groep van middelbare inkomens is deze verhouding ongeveer 50 : 50. Bij de kijkers in de lagere inkomstengroep is de commerciële TV het meest in trek. Op de meeste winteravonden kijken ongeveer 11 miljoen volwassenen en naar men aanneemt trekken zij ongeveer 9 miljoen pd. sterling uit aan TV tegen 2 miljoen pd. st. in het vorige jaar.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

18

Kielstra had tegen dit moment opgezien en het zó gekozen, dat Bruins bij zijn uiteenzetting tegenwoordig zou zijn, om hem als getuige te hebben, maar ook, omdat hij anders alleen zou zijn geweest in deze geheimzinnige villa en wellicht ook slachtoffer geworden zou zijn. Wel verdacht hij de Derby's niet, maar de omstandigheden waaronder de moord was gepleegd, eisten voorzichtigheid.

Tot zijn verbazing en tevens tot zijn vreugde werd zijn uiteenzetting gunstig ontvangen. Derby antwoordde:

„Als ik volkomen eerlijk mag zijn, doet het me genoegen, dat u hier aanwezig was, toen de daad gepleegd werd. U heeft daardoor een beter begrip gekregen van hetgeen zich hier heeft afgespeeld en dat is mij alles waard. U heeft zelf kunnen constateren, dat mijn vrouw en ik aan deze laffe daad volkomen onschuldig zijn en ik zou u willen zeggen, inspecteur, dat u geheel op mijn medewerking kunt rekenen bij het opsporen van de schuldige."

„Hoe is het mogelijk," dacht Kielstra, „dat dit dezelfde man is, die zoëven een afgrijselijke bruut was." Maar hardop zei hij:

„Ik dank u zeer, meneer Derby. Inderdaad weet ik nu veel meer, dan wanneer ik hier pas na uw oproep zou zijn gekomen. Van uw aanbod, mij in deze zaak terzijde te willen staan, zal ik heel graag gebruik maken. Ik ben nu inspecteur in functie. Wenst u dat ik me legitimeer?"

„Deze formaliteit is niet nodig, ik geloof u zonder meer."

„Dan moet ik u verzoeken in deze kamer te blijven en deze niet te verlaten. Kunt u mij ook een ander vertrek aanwijzen, meneer Derby, waar ik verhoren kan afnemen?"

„Zeker, inspecteur, gaat u maar mee."

Derby ging hem voor naar een kamertje, waar een tafel en een paar stoelen het meubilair van uitmaakten.

„Ik meen, dat dit kamertje voor uw doel beter geschikt is dan mijn studeerkamer op de eerste verdieping."

„Dank u zeer, het is zo in orde."

Derby ging terug naar de salon, waar een rechercheur achter bleef.

„Wel inspecteur, u heeft vannacht zo het een en ander meegemaakt," zei Bruins ernstig.

„Ja, inderdaad. Als ik het niet zelf had beleefd, zou ik het niet kunnen geloven en nog is het me als een droom, een nachtmerrie. Maar terzake, heb je precies gedaan, wat ik je gezegd heb?"

„Ja inspecteur, de H.I. heeft u met het onderzoek belast en hoopt, dat u spoedig tot een oplossing zult komen, want dit is nu al het derde geval. De andere twee moorden zijn nog niet opgehelderd. Hij moge zich echter realiseren, dat het vinden van een speld in een hooiberg geen subiete, concrete resultaten kan produceren, hetgeen ik hem echter niet via de draad expliceerde."

„Goed.... goed," zei Kielstra. „Is het huis omsingeld, is de dokter aanwezig, zijn de anderen er ook?"

„Ja, inspecteur, uw orders zijn stipt uitgevoerd."

„Zoals ik van je gewend ben! En nu naar het kamertje, waar de moord gepleegd is. Later zal ik je wel beter inlichten. Haal de dokter."

Het onderzoek van de dokter wees uit, dat de dood veroorzaakt was door de messteek.

„Fotoafdeling," gelastte Kielstra.

De foto's waren spoedig genomen, waarna de dokter met het onderzoek verder ging.

„Afschuwelijk...... ze is op dezelfde manier vermoord als die meneer Van Vleuten, inspecteur, met kennis van zaken en wonderbaarlijke koelbloedigheid. Ik zou zeggen met wellust."

„Ja dokter, we staan nog voor talloze raadsels Valt u verder nog iets bijzonders op?"

„Ja verduiveld...... nou u het me vraagt...... ook hier weer die schram over het voorhoofd," riep de dokter verbaasd uit.

„Nu zult u toch moeilijk kunnen volhouden, dokter, dat dit per ongeluk is gebeurd. Ook bij het meisje dat we in de duinen vonden, zal een tak van een doornstruik wel geen rol hebben gespeeld. Ook dat was met opzet gedaan."

„Maar waarom?" vroeg de dokter.

„Van later zorg," zei Kielstra. „We moeten eerst feiten verzamelen."

De dactyloscopische dienst kreeg opdracht vingerafdrukken te nemen van de vermoorde en van degenen, die in de salon wachtten.

„De negerbediende niet vergeten," zei Kielstra „Maar ook mij niet want ik heb de knop van de deur aangeraakt."

Terwijl allen aan het werk togen, bekeken de beide detectives het slachtoffer.

„Afschuwelijk," zei Bruins. „En wat een griezelig kamertje is dit met al die monsters en dat moordtuig om je heen; geen wonder dat in deze sfeer afschuwelijke dingen gebeuren."

„Je hebt gelijk, Bruins, maar laten we verder kijken...... Ze ligt voorover met haar voeten naar de deur, het hoofd bij het raam. Afstand van de voeten tot de deur twee pas, van het hoofd tot het raam anderhalve pas. Ze ligt voorover en moet dus van achteren zijn aangevallen. De eerste vraag die ik zou stellen is: waarom ging ze naar dit kamertje, terwijl de anderen in de salon waren?"

„Ik stel me voor, dat ze iemand moest dan wel wilde spreken, zonder dat de anderen daarvan mochten weten."

Kielstra dacht verder.

„Als het is zoals we veronderstellen, dan zal ze de deur achter zich gesloten hebben, in ieder geval niet hebben laten open staan......"

„Dat ben ik volkomen met u eens, inspecteur, vooral wanneer ze het licht zou hebben aangeknipt en dat laatste kan wel niets anders."

(Wordt vervolgd)

Geschiedenis van Katholiek Nederland sinds 1853

(Van een speciale medewerker)

Het behoorde al enige tijd in Nederland tot de algemene wens, dat er van het grote Gedenkboek van de heroprichting der hiërarchie in 1853 een soort dundruk-editie zou gegeven worden in een wat meer gangbare prijs en vorm. Onlangs is aan deze wens voldaan door het verschijnen van een herdruk, die tevens een bewerking is geworden.

Het nieuwe boek is van de hand van prof. Rogier; de tweede auteur, rector De Rooy, heeft hem met „aan alle zelfzucht ontstegen ruimhartigheid" de vrijheid gelaten, die nodig was om de reeds bijeengebrachte gegevens opnieuw te verwerken. Zo is dan het gedenkboek „in vrijheid herboren!"

Een uitwendige wijziging van het oorspronkelijke werk heeft men gevonden in een versoberde illustrering en in een weglaten van het noten-apparaat. Bovendien heeft men het Bijbel-uiterlijk vervangen door dat van een minder opvallend en gemakkelijker te hanteren formaat.

De inwendige wijziging bestaat in een tamelijk drastische inkorting van de tekst. In plaats van zes hoofdstukken zijn er nog maar vijf. Prof. Rogier heeft het door hem geschreven gedeelte hier en daar omgewerkt en de gedeelten van rector De Rooy ten dele opnieuw geschreven. De twee laatste hoofdstukken van de oorspronkelijke editie zijn samengevoegd tot één. Het daar voorkomende verhaal over de gebeurtenissen van de Tweede Wereldoorlog in Nederland is flink besnoeid. Daartegenover staat evenwel een kleine uitbreiding, welke loopt tot en met het Mandement van 1954 en de reacties daarop. De titel is gewijzigd, teneinde verwarring met de eerste druk te voorkomen.

Ofschoon dus nu het nieuwe boek door de chirurgische ingreep een gelukkige eenheid van stijl en gedachte vertoont, is toch het vitium originis niet geheel en al verdwenen. Het werk draagt nog enigszins de trekken der twee-eenheid, die het bij zijn geboorte heeft meegekregen.

Prof. Rogier heeft door de wijzigingen in zijn eigen tekst, die hij voornamelijk aan het begin heeft aangebracht, een uiterst scherp en duidelijk beeld ontworpen van de situatie, zoals deze in de Nederlandse kerk rond 1850 bestond. De enorme hoeveelheid gegevens, welke hem door levenslange studie ten dienste staat, rangschikt hij met de vaste hand van de geoefende, scherp-onderscheidende historicus tot één doorlopend verhaal. Dit verhaal kruidt hij met de hem eigen puntige opmerkingen en beschouwingen, met tal van saillante details en hartige epitheta ook, zodanig dat zij in staat zouden zijn de indruk te wekken, dat hij altijd tussen de door hem beschreven personen en toestanden lijfelijk vertoefd heeft, ware het niet, dat zijn leeftijd deze onderstelling tot een pertinente dwaasheid maakt. Verhaal en beschouwingen over het verhaalde vormen één geheel, dat niet nalaat diepe indruk te maken.

Dit alles geldt evenwel in mindere mate van die hoofdstukken, die oorspronkelijk van de hand van rector De Rooy stammen. Ook in deze gedeelten is stevig gesnoeid en veel gewijzigd. Maar tevens bewijzen deze omwerkingen hoe moeilijk, ja onmogelijk, het feitelijk is om hetgeen een ander schrijft naar eigen inzichten om te werken en tot bloedeigen bezit te maken. Zij missen m.i. de strakke lijn van het betoog, dat het kenmerk is van de rest van het werk. Er zijn te grote uitweidingen blijven staan. Een voorbeeld. In de verantwoording van de eerste uitgave zeiden de gezamenlijke auteurs, dat zij beslist niet wilden geven een inventarisatie van wat in het tijdvak 1853-1953 op het gebied van de katholieke activiteiten tot stand is gekomen. Desondanks waren er heel wat mededelingen van zulke inventariserende aard te vinden; ik denk b.v. aan medewerkers aan litteraire tijdschriften. Het register bevatte, mede ten gevolge van deze wijze van werken, ongeveer 1450 namen! In zekere zin heeft het vastleggen van tal van namen in enig onderling verband zijn zeer grote nut. Het vergeetachtige nageslacht kan dan snel en goed georiënteerd zijn. Die reeksen namen en tal van andere, soms te lange opsommingen, zijn in de nieuwe bewerking evenwel blijven staan. In het nieuwe register bevinden zich, ondanks de inkorting, nog altijd een 1500 namen. Het noemen van alwie maar in enig opzicht belangrijk zou kunnen geweest zijn, heeft bedenkelijk veel weg van de befaamde roomse eigenschap om elkaar wierook toe te zwaaien. In de eerste druk was aan al zulke figuren voldoende ruimte toegemeten geworden.

Zulke digressies nemen echter niet weg, dat het boek als geheel gezien, het karakter heeft gekregen van een prachtig essay, dat enig is in zijn soort. Het is boeiend, briljant en prikkelend, zoals ieder essay van schrijvers van formaat pleegt te zijn; doch evenzeer uitermate sterk persoonlijk gekleurd. Het zet aan het denken en overwegen, opent perspectieven en geeft gedachten, maar lang niet altijd zal men het met alle beschouwingen eens zijn. Daarbij gaat het er niet om of enkele kleine onderdelen wel in alle opzichten de toets der kritiek zouden kunnen doorstaan: op zulk een samenvatting, die blijk geeft van een enorme belezenheid in allerlei litteraire en semi-litteraire produkten en drukwerken van de behandelde tijd, valt licht iets aan te merken voor hem, die zoeken wil; geen mensenwerk is immers volmaakt. Evenmin gaat het er hier om of men, zoals wel gebeurt, de Schrijver liefdeloosheid en gebrek aan tactvolle discretie ten laste zou kunnen leggen. Over de wijze, waarop men over het verleden en de dragers-met-hun-bedoelingen daarvan kan, mag of moet oordelen, zal altijd verschil van mening blijven bestaan; het is niet een vraagstuk, dat speciaal en alleen de historici zou aangaan. Neen, de opzet als geheel, het essayachtig karakter en de voorgedragen visies zetten aan het nadenken en zullen ongetwijfeld deze of gene soms nopen tot nadere studie om eventuele tegenspraak te kunnen waar maken;

In het bijzonder valt op, dat de auteur geschreven heeft onder een zeer sterke beïnvloeding door de hedendaagse gezichtspunten en vernieuwingsdrang in het katholieke kerkelijke leven. Ja, heeft hij dat hier en daar niet gedaan in een mate, die voor een geschiedkundige, die m.i. op de eerste plaats het verleden vanuit het verleden moet trachten te beoordelen, niet te handhaven is? Het zal moeilijk zijn op deze vraag een eenzinnig antwoord te geven. Want vanzelfsprekend heeft ook de historicus-ex-professo in zijn hoedanigheid van gelovige en staatsburger het recht misstanden in verleden zowel als heden aan de kaak te stellen; dikwijls kan juist hij zulks met meer gezag dan enig ander. In dit verband denk ik aan de uitweidingen en persoonlijke visies, die Schrijver ten beste geeft over (on)hebbelijkheden, waarmee hij het persoonlijk niet eens kan zijn, b.v. het geven van verfomfaaide latijnse namen (blz. 204-205) of over het [illegible] bed. Af en toe hebben sommige passages veel weg van polemieken, die in een werk als het onderhavige strikt genomen niet op hun plaats zijn, daargelaten of de lezer het met zulke passages al dan niet eens kan zijn (bv. blz. 613 over de KVP of over de houding van katholieken t.o.v. bisschoppelijke uitspraken in politicis).

De mengeling van essay en beschrijvend historie-werk geeft aan deze „Geschiedenis van katholiek Nederland sinds 1853" haar geheel eigen en aantrekkelijk karakter. Het is altijd in hoge mate interessant een man van zijn ongewone eruditie en belezenheid zijn visie te horen geven op het tijdperk, dat hij grondig bestudeerd heeft. Temeer wanneer die visie onder woorden wordt gebracht in een stijl, die iets prikkelends heeft vanwege de originaliteit der zeggingswijze.

Deze beschouwingen wil ik eindigen met een wens, die mij recht uit het hart welt. Het zij prof. Rogier vergund tijd en gelegenheid te vinden om aan zijn geloofsgenoten — en eigenlijk niet alleen aan dezen — te schenken hetgeen nog ontbreekt aan een complete „Geschiedenis van het Katholicisme in Noord-Nederland". Wij hebben nu van zijn hand twee forse delen over de 16e en 17e eeuw en één niet minder fors deel over 1853 tot heden. Er rest nog de beschrijving van precies 150 jaren! Mogen ook zij in hem hun beste kenner en briljante beschrijver vinden.

Maatregelen ter vergroting van de landbouwproduktie in Communistisch CHINA

Hongkong. — Ter vergroting van de landbouwproduktie in communistisch China heeft het bestuur van de communistische partij het program voor ontwikkeling van de landbouw op enkele punten gewijzigd. Dit program dateert van januari 1956, aldus heeft het communistisch persbureau nieuw China gemeld.

„Oud-grootgrondbezitters, rijke boeren en contra-revolutionaire figuren" kunnen al naar gelang hun gedrag als lid of kandidaat-lid worden toegelaten tot cooperatieve landbouwbedrijven. Degenen die niet tot deze cooperaties zullen mogen toetreden, kunnen onder toezicht op de landbouwbedrijven werken.

Er wordt, aldus Nieuw China, gestreefd naar verdubbeling van de graan- en katoenopbrengst.

Verder wordt voorgesteld strikt de hand te houden aan het beginsel van gelijk loon voor mannen en vrouwen en geboorteregeling in te voeren in dichtbevolkte streken.

Arabische Liga met bankroet bedreigd

Cairo. — Vernomen wordt, dat de Arabische Liga met een bankroet wordt bedreigd.

Het Egyptische dagblad „Al Ahram" meldt, dat de Liga nog voor een bedrag van ongeveer 3.800.000 gulden aan onbetaalde bijdragen harer leden heeft uitstaan. Haar banksaldo zou nog slechts ongeveer 270.000 gulden bedragen.

Volgens „Al Ahram" heeft de secretaris-generaal van de Arabische Liga, Mohamed Abdel Kalek Hassoena, besloten zijn verblijf te New York, waar hij in verbinding staat met het hoofdkwartier der Verenigde Naties, te bekorten en per vliegtuig naar Cairo terug te reizen, om de raad een uiteenzetting te geven van de stand der Liga-financiën.

Actie tegen onwettig ingrijpen van O.-Duitse grensfunctionarissen

Berlijn. - De drie westelijke commandanten in Berlijn hebben de Sowjet-autoriteiten verzocht, onmiddellijk stappen te doen om aan het „onwettige ingrijpen" van Oostduitse functionarissen aan de grens tussen Oost- en West-Berlijn een einde te maken.

Te Marienborn aan de grens tussen Oost- en West-Duitsland heeft de Oostduitse politie sinds zeventien oktober 98 goederenwagons met post van West-Berlijn voor West-Duitsland aangehouden. Met 24 uur vertraging kwamen de wagons op de plaats van bestemming aan.

Twee weken geleden meldden Oostduitse bladen, dat men in posttreinen grote hoeveelheden anti-communistisch propaganda-materiaal had gevonden.

Rusland en V.S. eens over uitbreiding ontwapeningscommissie

New York. — Dinsdagavond is te New York van gewoonlijk welingelichte zijde vernomen, dat Rusland en de Verenigde Staten hebben ingestemd met een plan, dat voorziet in uitbreiding van het aantal in de ontwapeningscommissie der V.N. vertegenwoordigde staten met tien landen. Aanvaarding van dit plan zou betekenen, dat Rusland weer bij de ontwapeningsonderhandelingen zou worden betrokken. Men voegde hieraan toe, dat er geen sprake van is dat de westelijke mogendheden ook maar in enig opzicht zouden zwichten voor het maandag door de Russische vertegenwoordiger in de politieke commissie gestelde ultimatum. Het voorstel betekent, dat de westerse landen thans willen zien uitgemaakt, of Rusland bereid is deel te nemen aan een vastberaden poging, om in een grotere commissie overeenstemming te bereiken over een internationale ontwapening.

Bonairiaanse Raad bezorgd over arbeidersprobleem en waterdistributie

Deze keer geen Firestonebanden voor Openbare Werken

Kralendijk. - De Eilandsraad van Bonaire hield opnieuw een openbare vergadering, die aangevraagd werd door de fractie van de Partido Progresista Bonairiano Unï en de heer Chirino. Alle leden waren present behalve de gedeputeerde Abraham, die bericht van verhindering gezonden had. Zoals de laatste tijd gewoonlijk was er grote publieke belangstelling. De vergadering had een zeer kalm verloop, hetgeen waarschijnlijk te danken was aan de voortreffelijke leiding van de Voorzitter.

Op de agenda stonden zeven punten, n.l. 1. Ingekomen stukken; 2. Notulen van de vergaderingen van 1 oktober en 8 oktober 1957; 3. Voorstel tot wijziging van de begroting van het eilandgebied Bonaire voor de dienstjaren 1957 en 1958; 4. Bijstand te verlenen aan de Raad door de Eilandssecretaris ingevolge artikel 25 lid 3 van de Eilandenregeling van de Nederlandse Antillen; 5. Bespreking van de water-distributie op Bonaire; 6. Richtlijnen gebruik loodsboot; 7. Vragen aan het Bestuurscollege ingevolge artikel 62 van de eilandenregeling van de Nederlandse Antillen. Dit laatste punt werd door de aanvragers teruggetrokken daar de gedeputeerde Abraham afwezig was en de vragen bijna uitsluitend door hem beantwoord moesten worden. Staande de vergadering werden door de heer Soliano nog twee punten aan de agenda toegevoegd, n.l. Het vaststellen van richtlijnen voor een rouleersysteem en Bespreking Garage en Werkplaats van de Openbare Werken. Door de heer Herrera werd verzocht Schoolvoeding op de agenda te plaatsen. De heer Soliano stelde voor om zijn punten als laatsten te willen plaatsen.

Er waren 3 stukken ingekomen: Een brief van het Algemeen Pensioen Fonds van de Nederlandse Antillen, de brief van de vijf leden om de vergadering te houden en een brief van de heer Gerharts, directeur van de Handel Mij. Bonaire. Deze brief heeft heel wat discussies uitgelokt. De heer Soliano vroeg of 't waar is dat de Handel Mij. Bonaire ƒ 300.- goedkoper heeft ingeschreven dan anderen, en toch de autobanden niet mocht leveren, omdat de heer Gerharts het Bestuurscollege bedreigd zou hebben met in de kranten te schrijven als hij de gunning niet kreeg. De voorzitter antwoordde dat de H. M. Bonaire inderdaad ƒ 300.- lager had ingeschreven, maar deze maatschappij had verkeerd ingeschreven voor een serie van 6 banden. Zij zou niettegenstaande de gevraagde banden tegen de oorspronkelijke prijs leveren. Spreker deelde mee, dat er een nieuwe aanbesteding zou worden uitgeschreven.

De heer Soliano protesteerde ten felste tegen de handelwijze van de gedeputeerden. Spreker achtte het in het belang van het eilandgebied de eerste aanbesteding te handhaven en de gunning aan de Handel Mij. Bonaire te geven. Toen de voorzitter meedeelde, dat dit niet gaan zal, kwam spr. met het voorstel om voor deze keer de Firestone banden uit te sluiten van de nieuwe aanbesteding. De heer Snijders nam het op voor het B.C. Mevrouw Hellmund zeid dat zij heeft moeten zitten luisteren naar beledigende woorden, wat de heer Beukenboom deed opmerken dat hij nimmer in de Raad beledigende woorden aan het adres van de gedeputeerde Hellmund gehoord heeft, maar dat mevr. misschien spoken begint te zien. De heer Herrera zei o.a. dat mevrouw Hellmund geen vertegenwoordigster van Firestone is. De voorzitter sloot de discussie, maar niet voor dat mevr. Hellmund verklaarde dat zij niet van plan is in te schrijven. En toen het voorstel van de heer Soliano in stemming gebracht werd, stemde zij zelfs vóór, zodat het met 6 stemmen voor en 2 tegen werd aangenomen.

Bij punt twee van de agenda vroegen de heren Herrera, Chirino en Beukenboom enkele correcties aan te brengen. De heer Soliano vroeg om de twee brieven van de Gezaghebber aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen aangaande vernietiging van moties, in de notulen op te nemen, daar zij later als richtlijnen kunnen dienen.

Bij de behandeling van punt 3 bracht de heer Soliano naar voren dat de Begroting 1957 nog moet worden vastgesteld. En aangezien de gedeputeerden niet meer genieten van het vertrouwen van de meerderheid van de Raad, kwam spreker met het voorstel Staten en Regering te benaderen met het verzoek de Raad in staat te stellen enkele veranderingen aan te brengen. Het voorstel werd zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Punt 4 kwam nu aan de orde en na veel heen en weer gepraat werd besloten een verbindingsman te benoemen tussen de Raadsleden en de eilandsecretaris, die dan de taak zal hebben moeilijke punten met de secretaris te bespreken, zodat het werk van de eilandsraad vergemakkelijkt wordt. Als leden van het stembureau werden door de voorzitter benoemd de volgende heren: de heer Vis, voorzitter, en de heren Chirino en Crestiaan leden. De heer Soliano kreeg 4 stemmen, de heer Herrera 1 stem en de vier resterende stemmen waren ongeldig.

Bij het bespreken van de waterdistributie op het eiland werd gebruik gemaakt van de landstaal op verzoek van de heer Mártis, die de eerste spreker was. Spreker vroeg vergunning te willen geven aan particuliere trucks om bij de putten water te halen en in de koenoekoe te distribueren. Ook vroeg hij een reservoir te bouwen bij Rooi Pagaai. De heer Chirino vroeg meer en beter water voor Noord di Saliña. De heer Vis vroeg ook meer putten voor Noord di Saliña en vond het voorstel van Martis en Chirino zeer goed. De heer Snijders wilde de heer Martis een taallesje geven in het Papiamento, maar werd door de heren Martis en Beukenboom op zijn nummer gezet. De voorzitter vond het voorstel mogelijk uitvoerbaar, maar het zal op moeilijkheden stoten. Spreker wilde voorkomen dat de mensen zonder water komen te zitten als de trucks het water weghalen. De heer Martis zei geen bezwaar te hebben dat de Gezaghebber uitmaakt, bij welke putten water gehaald mag worden.

Bij het vaststellen van richtlijnen voor de loodsboot vroeg de heer Chirino de boot uit te sturen om in windstille dagen de zeilschepen binnen te halen. Het mag niet meer voorkomen, dat een vreemdeling met zijn boot moet uitvaren om in een windstilte kampend schip naar de rede te slepen. Na vele debatten, waaraan alle raadsleden, behalve de heer Crestiaan, deelnamen, werd er besloten een havenbeambte te benoemen.

Nu kwam de heer Herrera met het punt Schoolvoeding en stelde voor met een gecombineerde motie te komen, waarin alle partijen meer geld vragen voor verbetering in de schoolvoeding te brengen. Op grond van artikel 10 mocht het voorstel geen doorgang vinden, het zal voor de volgende vergadering op de agenda geplaatst worden. Het rouleersysteem kwam nu aan de beurt en de heer Soliano zei dat het van het hoogste belang is voor Bonaire en voor de arbeiders in het bijzonder dat er richtlijnen voor het rouleren vastgesteld worden. Spreker kwam met het voorstel: ten eerste alle arbeiders in Gouvernementsdienst moeten rouleren, behalve arbeiders in vaste dienst - arbeiders die vijf jaren of langer in dienst zijn geweest - Tractordrivers en de operators van de boormachine, De heer Snijders ging gedeeltelijk accoord met het voorstel, maar vroeg zich af of het B.C. zich te houden heeft aan deze richtlijnen. Spreker vroeg uitzondering voor arbeiders die in grote geldnood zitten.

De heer Herrera zeide dat hij tegen het voorstel van de heer Soliano is, omdat hij groot vertrouwen heeft in het bestuurscollege; volgens spreker gaat alles opperbest. De heer Beukenboom kon best begrijpen dat de heer Herrera achter het Bestuurscollege staat, maar de heer Herrera moet begrijpen dat dit college daar ten onrechte zit. Spreker zei verder dat een blinde zien kan dat het tegenwoordige rouleersysteem niet deugt. Er zijn mensen die jaar in jaar uit werken; anderen komen vandaag uit Curaçao en morgen zijn ze aan het werk; terwijl er ook arbeiders zijn die langer dan een jaar thuis zitten zonder werk. Anderen worden ontslagen alleen maar om het feit, dat hun vrouwen de gedeputeerden najouwen. De heer Martis was het helemaal eens met de heer Beukenboom. Spreker kende hier op Bonaire mensen die al twee jaar lang werk vragen zonder 't te krijgen. Hij vroeg een redelijke kans voor alle arbeiders zonder uitzondering. De heer Snijders zou blij zijn indien hij van de onderzoek-commissie kon horen welke mensen twee jaar zonder werk zitten. De heer Soliano zei dat noch de heer Herrera noch het Bestuurscollege iets afweten van hetgeen de onderzoek-commissie reeds bereikt heeft. Het ligt ook niet in sprekers bedoeling dit nu naar voren te brengen; dat zou volgens spreker in het Bestuurscollege én in het ander kamp heel wat consternatie kunnen veroorzaken. Spreker wilde nog één punt toevoegen aan zijn voorstel, n.l. dat als een arbeider werkelijk in ernstige geldnood zit, de Gezaghebber in overleg met de onderstandscommissie beslissen zal of de man werk krijgen kan. Spreker hoopte dat allen het met hem eens zullen zijn, dat het in het algemeen belang is, wanneer er goede richtlijnen zijn om dit arbeidersprobleem op te lossen. De heer Beukenboom zou vóór stemmen, want hij had zo iets al lang verlangd. Maar spreker zat in de minderheid en kon niets doen. De heer Chirino lichtte zijn stem toe met te zeggen, dat hij voor zal stemmen omdat het uit moet zijn met het favoritisme op Bonaire. De heer Soliano verzocht om zijn voorstel in stemming te brengen en deed een beroep op de Gezaghebber om toe te zien dat de beslissing van de Raad wordt toegepast. De voorzitter sloot de discussies. Het voorstel van de heer Soliano werd in stemming gebracht en met vijf stemmen voor en vier tegen aangenomen.

Het laatste agendapunt kwam nu aan de orde. De heer Soliano zei dat als hij het goed heeft hij 32 dagen geleden verzocht heeft om en accountants- en juridisch onderzoek in de garage en de openbare werkplaats te laten instellen. Spreker achtte dit in het belang van allen en vond het een eigen aangelegenheid van de Raad om over deze kwestie te beslissen. Daarom vond spreker de brief van de Gezaghebber een beetje voorbarig. Volgens spreker was het veel economischer de voertuigen van het eilandgebied bij particulieren te laten repareren. Hij vroeg onmiddellijk sluiting van de garage. Tevens verzocht spreker de Voorzitter rekening te willen houden met de artikelen 69 lid 2 en 68 lid 2. De voorzitter zal dit punt op de agenda plaatsen voor de volgende vergadering. De heer Soliano vroeg de Voorzitter nu reeds maatregelen te willen nemen, want toen spreker onmiddellijke sluiting vroeg, bedoelde hij ongeveer twee weken, daar hij weet dat er altijd hangende zaken zijn die afgehandeld moeten worden. Heeft spreker nu twee weken gevraagd om alles te regelen, in de vergadering van over acht dagen zal hij één week vragen. Alvorens te sluiten deelde de voorzitter mede dat het Bestuurscollege schroeven en moeren gekocht heeft voor een bedrag van ƒ 286,08. Om ongeveer kwart over twaalf viel de laatste hamerslag.

Cellist Adolfo Odnoposoff op Aruba gearriveerd

Oranjestad. — Hedenochtend arriveerde hier met het vliegtuig van Caracas de bekende cellist en leerling van Pablo Casals: Adolfo Odnoposoff. Deze aritst, die vrijdag in het laatste abonnementsconcert van de Arubaanse Kunstkring met de heer J .Brouerius van Nidek aan de vleugel een recital zal geven, heeft een uitgebreide Zuidamerikaanse tournee achter de rug. Odnoposoff gaf concerten met alle belangrijke symfonie-orkesten, en speelde o.a. op verschillende plaatsen het cello-concert van Aram Khachaturian met de componist als dirigent, o.a. in zijn geboorteplaats Buenos Aires. Daar alle concerten in Zuid-Amerika deze keer met orkest werden gegeven, reist de cellist zonder begeleider. De heer Van Nidek heeft deze taak echter met enthousiasme op zich genomen, en de pianopartijen grondig ingestudeerd. Vanmiddag wordt voor het eerst samen gerepeteerd, om het samenspel verder af te werken.

Over het programma kunnen we nog het volgende vertellen:

Het wordt geopend met een cellosonate van de Italiaanse componist Corelli (1653—1713). De stijl van Corelli is eenvoudig en zuiver van melodie. Zijn streven is niet zozeer gericht op ontwikkeling van virtuositeit als op expressiviteit van melodiek. Hij neemt in de muziek een ereplaats in en door zijn verdiensten voor de trio-sonate en het concerto grosso.

Het volgende programmapunt is de prachtige 2e suite in D voor solo-cello van Johann Sebastian Bach. Er bestaan 6 van deze suites, die allemaal op hetzelfde schema zijn gebaseerd: prelude, allemande, courante, sarabande, extra en gigue. De extra is in de eerste twee sluites een menuet, in de derde en vierde een bourrée, en een Gavott in de laatste suites. Deze prachtige suites zijn ideaal om ons ten volle van de rijke klank van de cello en de genialiteit van Bach in zijn composities voor dit instrument te doen genieten.

Beethoven schreef 5 cellosonates, waarvan de eerste twee op jeugdige leeftijd werden geschreven. In 1792 verliet hij Bonn om in Wenen carrière te gaan maken. Hij verwierf daar grote faam als pianist en later ook als componist.

Zo speelde hij in 1796 aan het hof van koning Friedrich Wilhelm van Pruisen in Berlijn. De monarch was amateur-cellist en Beethoven droeg hem de 2 cello-sonates opus 5, nr 1 en 2 op. Hij speelde ze met de cellist Dupont, en kreeg van de vorst een gouden snuifdoos met louis d'or gevuld, voor deze composities.

De tweede sonate in C moll, welke vrijdag ten gehore gebracht zal worden, is, uitgezonderd de finale, vervuld van een donker weemoedig opstandig pathos. Puntige rhytmen en volle golvende klanken karakteriseren het inleidende adagio, dat rhapsodisch naar een allegro molto leidt.

Het vreugdevolle rondo is in virtuoze stijl geschreven, en het markante thema blijft gemakkelijk volgbaar.

De cellosonate van Claude Debussy werd in 1915 geschreven, 3 jaar voor zijn dood. Debussy wilde voor zijn dood zijn droom: „terugkeer tot de oude meesters", nog verwezenlijken. Niet een terugkeer naar de vroegere vormen, doch naar de geest, „terug naar hun waarachtige sierlijkheid, hun gevoel zonder stuiptrekkingen, zonder epilepsie, hun bevallige tederheid, hun juiste klemtoon, hun strenge voordracht, zonder valse diepzinnigheid", aldus Debussy. Zo ontwierp hij het plan voor de „Six sonates pour divers instruments", waarvan hij er slechts drie kon voltooien, een cellosonate, een sonate voor fluit, alt en harp en een vioolsonate. De sonate voor cello en piano bestaat uit drie delen: prologue, serenade en finale. Behalve enkele maten in het derde deel is deze sonate doorlopend levendig, sprankelend virtuoos. Het stramien is ondanks het rhapsodische grillige karakter nauw verwant aan de klassieke sonatevorm.

De Spaanse componist Enrique Granados was behalve als componist ook bekend als pianist. De belangrijkste werken zijn Goyescas en de Spaanse dansen voor piano. Vrijdagavond wordt zijn Intermezzo voor cello en piano ten gehore gebracht.

Wij verheugen ons zeer op dit concert, dat een waardig sluitstuk vormt van een in alle opzichten geslaagde abonnementsserie van de Arubaanse Kunstkring.

Wie is de gelukkige?

nr	7670	ƒ 500,—
1e	7671	„ 35.000,—
nr	7672	„ 500,—
	(CURACAO)	
nr	1973	ƒ 400,—
2e	1974	„ 10.000,—
nr	1975	„ 400,—
	(CURACAO)	
nr	20125	ƒ 300,—
3e	20126	„ 5.000,—
nr	20127	„ 300,—
	(ARUBA)	
nr	14142	ƒ 200,—
4e	14143	„ 2.500,—
nr	14144	„ 200,—
	(CURACAO)	
nr	17281	ƒ 100,—
5e	17282	„ 1.000,—
nr	17283	„ 100,—
	(CURACAO)	

BIJZONDERE PRIJZEN: nr 841 — 11731 — 13117 — 20202 — 24279.

PRIJZEN VAN ƒ 500,—: nr 3359 — 6599 — 7193 — 7636 — 9697 — 9945 — 10719 — 11230 — 12110 — 13746 — 15855 — 15989 — 16799 — 16935 — 18353 — 19003 — 20012 — 20073 — 20575 — 22320 — 23209 — 23211 — 23338 — 23423 — 24522.

PRIJZEN VAN ƒ 250,—: nr 1236 — 1581 — 1597 — 3915 — 4088 — 4366 — 7614 — 8943 — 10385 — 12226 — 13873 — 14023 — 14140 — 14943 — 16481 — 16760 — 17899 — 18335 — 18373 — 18734 — 19939 — 21230 — 21696 — 22261 — 24300.

PRIJZEN VAN ƒ 100,—: nr 13 — 186 — 191 — 259 — 289 — 433 — 679 — 928 — 1000 — 1065 — 1113 — 1170 — 1174 — 1380 — 1421 — 1647 — 1660 — 2232 — 2421 — 2653 — 2700 — 3151 — 3703 — 3932 — 4131 — 4252 — 4292 — 4473 — 4498 — 4651 — 4947 — 5305 — 5646 — 6023 — 6485 — 6739 — 6855 — 7729 — 7788 — 7878 — 8771 — 8842 — 8847 — 9026 — 9074 — 9111 — 9175 — 9186 — 9563 — 9572 — 9607 — 9782 — 9795 — 9849 — 10133 — 10661 — 10912 — 11027 — 11121 — 11508 — 11523 — 11671 — 11711 — 11921 — 12103 — 12376 — 12888 — 12932 — 13336 — 13612 — 13664 — 13924 — 13709 — 13726 — 14330 — 14367 — 14473 — 14591 — 14607 — 14659 — 14688 — 14958 — 14999 — 15217 — 15310 — 15456 — 15709 — 15767 — 15822 — 15885 — 15991 — 16000 — 16082 — 16173 — 16509 — 16547 — 16583 — 16700 — 17198 — 17358 — 17479 — 17903 — 18016 — 18157 — 18181 — 18196 — 18599 — 18627 — 18833 — 18857 — 18938 — 18959 — 19090 — 19276 — 19493 — 19527 — 19962 — 20003 — 20043 — 20710 — 20843 — 20960 — 21014 — 21079 — 22129 — 22459 — 22604 — 22807 — 23581 — 24028 — 24156 — 24535 — 24589 — 24729 — 24740.

Harmonie tussen Oosten en Westen volgens Chroesjtsjef onmogelijk

Moskou. — Chroesjtsjef zeide in zijn rede nog zowel voor tweezijdige als algemene veiligheidsovereenkomsten in Europa en Azië te zijn. Zijns inziens zou een akkoord met de V.S. een beslissende invloed op verbetering van de internationale toestand kunnen uitoefenen. Maar hij wenste geen akkoord ten koste van andere landen. De politiek van machtsposities moest worden opgegeven.

De komende Navo-vergadering in december noemde hij weinig goeds voorspellend voor de vrede.

De communistische leiders zijn er zich van bewust, aldus Chroesjtsjef, dat een harmonische verhouding tussen de twee kampen een onmogelijkheid is. Een communist, die zulks wel meent, zou zijn marxistisch-leninistische geloof verloochenen. Maar dit betekende niet, dat vreedzaam naast elkaar bestaan onmogelijk is.

Chroesjtsjefs redevoering duurde ruim drie uur. De zitting werd daarna twee uur opgeschort.

Benoeming

's-Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is met ingang van 1 november 1957 de eerste adjudant van H.M. de Koningin, tevens chef van het militaire huis, de generaal-majoor van de grote staf C. F. Pahud de Mortagnes, benoemd tot adjudant-generaal van H.M. de Koningin, tevens chef van het militaire huis en is aan hem toegekend de titulaire rang van luitenant-generaal.

New York. — De Amerikaanse Radiomaatschappij „Presse Wireless" is er op Long Island in geslaagd een televisie-uitzending van de B.B.C. in Londen op te vangen.

Rio de Janeiro. — De Braziliaanse minister van Oorlog heeft aanwijzingen ontvangen, dat de luitenant Fernando Gomez, die sedert 1945 in het Braziliaanse oerwoud vermist wordt, reeds twaalf jaar als „blanke talisman" door een wilde Indianenstam wordt vastgehouden.

Muenchen. - Bij de Procureur-Generaal van Beieren zijn 13 nieuwe klachten ingediend tegen de vroegere Duitse maarschalk Ferdinand Schoerner, die onlangs in Muenchen tot vieren een half jaar gevangenisstraf is veroordeeld wegens moord en poging tot moord.

„Nautilus" deed onderzoekingen onder Noordpoolijs

Groton. — De commandant van de Amerikaanse atoomduikboot „Nautilus", Anderson, heeft tegenover een journalist gezegd, dat de tocht, die zijn duikboot onder het ijs van de Noordpool heeft gemaakt, dat betreft de wetenschappelijke onderzoekingen, honderd maal zo nuttig is geweest als alle voorgaande onderzoekingen op dit terrein.

De geleerden van de Amerikaanse marine — aldus de commandant — zijn beter ingelicht dan wie ook over de oceanografische en geologische bijzonderheden van het Noordpoolgebied, maar terwille van de veiligheid geven zij geen uitgebreide informatie over de bevindingen.

Weer raketproef in AUSTRALIE

Canberra. — De Australische minister van Bevoorrading Beale heeft bekend gemaakt, dat een in Australië ontworpen tweetapsraket, waarmede dezer dagen een proef is genomen op het terrein van Woomera, een hoogte van 130 km. heeft bereikt. De raket, die uitgerust was met elektronisch appartuur kwam 150 kilometer van de plaats waar zij haar baan begon weer op de aarde terecht.

Nog 199 vluchtelingenkampen in EUROPA

New York. - Europa heeft nog 199 vluchtelingenkampen met 39.000 vluchtelingen, onder wie nog enkelen uit de eerste wereldoorlog, zo blijkt uit een overzicht van de V.N.-Hoge Commissaris voor de vluchtelingen, Lindt.

Onder deze 39.000 bevinden zich ook vroegere verplaatste personen uit de tweede wereldoorlog, maar de Hongaarse vluchtelingen van het vorige jaar zijn hierbij niet geteld. Lindt zei dat er nogmaals 7½ miljoen dollar voor het vluchtelingenfonds beschikbaar gesteld moeten worden indien de vluchtelingencommissie haar programma wil kunnen beëindigen en de resterende kampen eind 1960 wil sluiten.

EILANDGEBIED CURAÇAO

DIENST WATERVOORZIENING

Openbare Inschrijving

Ten Bestuurskantore, Scharlooweg 35 worden vóór WOENSDAG 4 DECEMBER 1957 te 11 u. v.m. aanbiedingen ingewacht voor de levering van:

RIVIERZAND EN GRINT

Een omschrijving, waarop de specificatie van de te leveren goederen alsmede de leveringsvoorwaarden zijn aangegeven is aan het Bestuurskantoor verkrijgbaar.

Hoofd v.d. Dienst Watervoorziening
DE KRUYF

New York. — Naar de „Chattanooga Times" weet te melden, heeft een groep Duitse deskundigen op het gebied van geleide projectielen ruim een jaar geleden tevergeefs getracht van het Amerikaanse ministerie van defensie toestemming te krijgen voor het lanceren van een aardsatelliet. De toenmalige minister, Charles Wilson, had laten weten, dat het Amerikaanse leger, waarvoor de Duitsers werkten, zich niet mocht begeven op het terrein van de marine. Het lanceren van een kunstmaan is nl. aan de Marine toevertrouwd.

De Duitsers hadden gebruik willen maken van de raket „Jupiter" waarmee op 26 september van het vorige jaar een hoogte van 960 km. zou zijn bereikt, aldus de „Chattanooga Times".

Halimi opnieuw kampioen Bantamgewicht boksen

Los Angelos. — De wedstrijd om het wereldkampioenschap Bantamgewicht tussen de Fransman Halimi (titelhouder) en de Mexicaan Macias over 15 ronden werd door Halimi met een kleine puntenzege gewonnen.

De overwinning werd de Fransman toegekend door de beide jury-leden Frankie Van en Jackson, scheidsrechter Mushy Callahan daarentegen had voor Macias een kleine puntenvoorsprong genoteerd. De uitspraak ten gunste van Halimi veroorzaakte dan ook grote opwinding onder de talrijke toeschouwers. Raul Macias reageerde echter sportief. Hij liep onmiddellijk naar de kampioen toe en feliciteerde hem. Met dit gevecht is een einde gekomen aan de merkwaardige situatie ten aanzien van de wereldtitel in deze gewichtsklasse. Alphonse Halimi werd overal ter wereld als kampioen erkend met uitzondering echter van de National Boxing of America (NBA), die in 1955 de titel aan de toenmalige kampioen Robert Cohen ontnam. Het gevecht was hard, doch weinig spectaculair. Geen der boksers kon een stoot plaatsen, die de tegenstander door de knieën deed gaan. Slechts Macias had twee onbetekenende wondjes aan het linkeroog en een aan de neus. De 23-jarige Mexicaan, die in zijn 32 partijen als prof slechts één nederlaag heeft geleden, gold als favoriet. In de eerste ronden echter liep hij door het knappe boksen van Halimi een puntenachterstand op, die de strijd zou beslissen. De overige ronden gingen gelijk op en de langere reach en goed counteren van de Fransman zorgen er voor, dat Halimi met een puntenoverwinning zijn titel prolongeerde.

Nice. — Professoren in de medicijnen en artsen uit België, Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië, **Nederland** en West-Duitsland, zullen op 9, 10 en 11 november deelnemen aan de medische dagen te Nice, waar zal worden gesproken over nieuwe methoden in de geneeskunde en de chirurgie.

TENNISTOURNOOI ASIENTO

Rust en Burgh. — Het Asientotennistornooi, dat afgelopen zaterdag is begonnen, werd voortgezet met een aantal interessante partijen. Hoewel de regen tot nu toe nog geen spelbreker is geweest, heeft wel de A-griep. of hoe men het ook noemen mag, een aantal ongewilde defaults veroorzaakt. Zo kregen de heer en mevr. Harteloh een walk-over door ziekte van een der tegenstanders, terwijl ook het echtpaar Heemskerk om deze reden uitviel, waardoor de heer en mevr. Rijperman naar de volgende ronde, zonder slag of stoot overgingen.

De laatste uitslagen luiden als volgt:

B-klasse: mevr. Braat/Brouwer — mevr. Van Strien/Van Strien 6—0 en 6—0; mevr. v.d. Ploeg/Van Bremen — mevr. Blom/Ververs 6—1 en 6—3; mevr. Damsteeg/Regales — mevr. Stofkoper/De Haan 6—4 en 8—6.

C-klasse: mevr. v.d. Sloot/Bakker — mevr. Keulemans/Stekelenburg 6—1 en 6—0; mevr. Gouw/Mol — mevr. Rijperman/Rijperman 7—5 en 8—6; mevr. Hooyer/Hooyer — mevr. Van Bremen/Van Emmeloort Stein 6—2 en 7—5; mej. Goossens/Schol — mevr. Ter Mors/Lodewijks 6—2 en 6—3.

Vandaag, evenals morgen en overmorgen, worden de wedstrijden voortgezet op de banen te Rust en Burgh, aanvang vijf uur. Ook de A-klasse vangt nu aan en wel heden met de wedstrijd mevr. Nijboer/Philip — mevr. Salas/Salas, en morgen speelt mevr. Montijn/Mittertreiner tegen mej. Janse/Lampe.

Politieke Commissie V.N. keurt westelijke ontwapeningsvoorstellen goed

New York. — De politieke commissie van de Algemene Vergadering der V.N. heeft woensdag met 57 tegen 9 stemmen, bij 15 onthoudingen, de gezamenlijke westelijke ontwapeningsvoorstellen onderschreven. In de desbetreffende resolutie wordt op de subcommissie voor ontwapening een beroep gedaan. Met voorrang te streven naar een akkoord over de zes hoofdpunten van het westelijke plan. Een van deze punten is een voorstel voor een „gezamenlijke bestudering van een inspectiestelsel, dat er voor moet zorgen, dat het zenden van voorwerpen buiten de dampkring uitsluitend voor vreedzame en wetenschappelijke doeleinden geschiedt".

Vervolgens werden twee Russische resoluties verworpen. Het voorstel om een permanente ontwapeningscommissie in te stellen, waarin alle 82 leden van de V.N. zouden zijn vertegenwoordigd, werd afgewezen met 51 tegen 9 stemmen, bij 21 onthoudingen. Een ander voorstel, waarin op de „atoommogendheden" een beroep werd gedaan zich tijdelijk te verplichten om geen atoom- en waterstofbommen te gebruiken, kreeg 11 stemmen voor en 45 tegen, bij 25 onthoudingen.

Conferentie van leiders van Oost en West

Washington en LONDEN sceptisch tegenover voorstel van CHROESJTSJEF

Washington. — Zowel te Washington als te Londen ziet men in diplomatieke kringen niet veel in het voorstel van de Sowjet Russische partijsecretaris Chroesjtsjef om een conferentie van de leiders van Oost en West te beleggen.

In Parijs ziet men in diplomatieke kringen de rede van de Russische partijleider echter als „het begin van een nieuw tijdperk in de internationale politiek". De toespraak wordt in de Franse hoofdstad met „aanzienlijke aandacht" bestudeerd en men wacht nu op een antwoord van president Eisenhower. Ook de Sociaal-democratische Partij en de Duitse Partij in de Bondsrepubliek hebben met instemming kennis genomen van de toespraak van Chroesjtsjef.

In de Amerikaanse en de Britse hoofdstad herinnert men er aan, dat Moskou nog maar kort geleden het westen heeft beschuldigd van agressieve bedoelingen in het Midden-Oosten. Een nieuwe topconferentie, zo voegt men hieraan toe, vereist een langdurige voorbereiding in een sfeer van ontspanning, wil men er konkrete resultaten van kunnen verwachten.

In Britse diplomatieke kringen is men van oordeel, dat de westelijke mogendheden nu vooral hun aandacht richten op de komende Navo-conferentie van regeringsleiders, die gericht zal zijn op het versterken en consolideren van het westelijke bondgenootschap.

EGYPTENAREN halen Israelische stoker van NEDERLANDS SCHIP

Nederlandse Ambassade te CAIRO vraagt inlichtingen

's-Gravenhage. - Van het 8204 ton metende s.s. „Raki" van de Stoomvaartmaatschappij „Nederland", dat op weg is van het Verre Oosten naar de Verenigde Staten, is bericht ontvangen, dat de 22-jarige Israëlische stoker Michaël Zerner in Alexandrië door de Egyptische autoriteiten van boord is gehaald.

Zerner is in Nederland woonachtig en heeft een Nederlandse werkvergunning. Hij had zodoende het recht op een Nederlands schip te monsteren.

De arrestatie geschiedde kort voor het vertrek van de „Raki". Als reden werd opgegeven dat men Zerner wilde ondervragen.

Tijdens de doorvaart door het Suezkanaal was de stoker door de Egyptische autoriteiten onder bewaking gesteld. De bemanning van de „Raki" gaf uiting aan haar verontwaardiging over deze maatregel.

Het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft de Nederlandse ambassade te Cairo telegrafisch verzocht om inlichtingen over de gang van zaken bij het door de Egyptische autoriteiten van boord halen van de Israëlische stoker van het Nederlandse schip „Raki".

Athene. — Koning Paul en Koningin Frederika van Griekenland hebben eerste hulp gegeven aan zeven militairen, die in het westen van Macedonië met hun vrachtauto van de weg waren gereden. Het koningspaar behandelde de wonden van de soldaten en bracht hen later naar een ziekenhuis.

Voorlopig Nederlands elftal verliest met 1—0 van LONDENSE combinatie

Rotterdam. — In het Feijenoordstadion is voor 18.000 toeschouwers een voetbalwedstrijd gespeeld tussen het voorlopig Nederlandse elftal en de Londen Combination. De Engelsen wonnen met 1—0, welke stand reeds bij de rust was bereikt. De ontmoeting heeft op een laag peil gestaan en vooral de Nederlanders hebben teleurgesteld, ondanks hun ijver, die zij aan de dag legden.

FERME TIK MET DE KROMSTAF

FRANSE bisschop veroordeelt „integristisch" TIJDSCHRIFT

Verdeeldheid gezaaid in verband met de uitgave van de nieuwe catechismus

Parijs. - In de blijkbaar niet zo gemakkelijk tot bedaren te brengen onrust in het Franse Katholicisme, laatstelijk teweeg gebracht door de kwestie van „progressieve catechismus", valt weer een krachtig bisschoppelijk ingrijpen te melden, ditmaal afkomstig van de bisschop van Angers, mgr. Chappoulie. In zijn stad verschijnt het tijdschrift „Paternité-Maternité", een uitgave die algemeen geldt als een van de meest representatieve spreekbuizen van wat aangeduid pleegt te worden als de stroming der „integristen", de andere stroming zijnde die der vernieuwers ofwel „modernisten". Door het bisschoppelijk ingrijpen nu worden „Paternité-Maternité", de met name genoemde hoofdredacteur, de heer Pierre Lemaire en in het algemeen de aan het tijdschrift verknochte katholieken, vanwege zekere gedragingen op zeer onzachte manier op hun nummer gezet. Zij krijgen wat kardinaal Feltin mischien zou noemen een zeer ferme tik met de kromstaf. De weerklank van het ingrijpen strekt zich uit tot ver buiten mgr. Chappoulie's diocees.

Het volgende is eraan voorafgegaan. Zeer onlangs werd in de Franse diocesen bekend gemaakt, dat de rectificerende en aanvullende inlegvellen, bestemd voor kannunik's Colomb's tot voor de rectificatie „progressief" geheten catechismus, thans alle waren verschenen en waar zij te verkrijgen waren. De inlegvellen dragen het imprimatur van mgr. Provenchères, aartsbisschop van Aix en Provence en voorzitter van de nationale bisschoppelijke commissie voor catechismusonderricht.

Voor „Paternité-Maternité" was het verschijnen van de inlegvellen aanleiding om in de reeks „Documents-Paternité" een speciaal supplement uit te geven, waarin o.m. het volgende te lezen stond. „In deze aangelegenheid komen onze kinderen niet aan hun trekken; de boeken, die zij onder ogen krijgen, blijven dáár met al hun ontoereikendheden en dwalingen; bovendien: in de inlegvellen springen zeer belangrijke lacunes in het oog. De rectificatie van de in de handel gebrachte werken biedt welhaast onoverkomelijke moeilijkheden.

....Waarom een catechismus doen kopen waarvan de titel verboden is en die voor wat de gevolgde methode betreft verkeerd is?.... Het experiment is desastreus genoeg gebleken, om niet naar een voortzetting ervan te zoeken. Het geheel van deze catechismussen kost 1295 francs, terwijl de nationale catechismus, die volledig is, zonder dwalingen, zonder ontoereikendheden en waarvan de opvoedkundige methode beproefd is, minder dan 300 francs kost en een bezit is voor het gehele leven...."

Op deze „integristische" publicatie is dan het bovenbedoeld ingrijpen gevolgd van mgr. Chappoulie, dat de vorm heeft van een in het jongste nummer van „La Semaine Réligieuse d'Angers" gepubliceerde verklaring Mgr. Chappoulie zegt daarin o.a.: „Het is niet toelaatbaar, dat katholieken, te pas en te onpas gebruik makend van hun edele hoedanigheid van familiehoofd, met een vooropgezette geest van wantrouwen waken over de leerstellige waarde van het godsdienstonderricht, aan kinderen gegeven door priesters, die onderworpen zijn aan de instructies van hun bisschoppen. Het is niet duldbaar, dat dezelfde personen zich beroepen op het Kanonicke recht om zich het recht van aanklacht bij de Heilige Stoel aan te matigen, alsof de Franse bisschoppen in dit uur het onderwijzen en het laten onderwijzen van slechts de eigen leer van de Apostolische Stoel niet als hun eerste zorg hadden.

De geestesgesteldheid, welke „Documents-Paternité" wil verbreiden, brengt het gevaar mede, dat in de ogen van vele christenen van de werkelijke figuur van de Stoel te Rome een vertrokken beeld wordt gegeven. De leiders van het tijdschrift „Paternité-Maternité" verrichten een kwalijke arbeid, want om waarachtige dienst te bewijzen aan de Kerk is het niet voldoende, dat men anderen zoekt te overtroeven in gehoorzaamheid en rechtzinnigheid.

In werkelijkheid arbeiden zij aan de verdeeldheid van de katholieken van ons land, door zonder ophouden hun broeders in het geloof verdacht te maken. Zij grijpen iedere gelegenheid aan, die hen in staat stelt tweedracht te zaaien, de geesten vertroebeld te houden en de controversen te vergiftigen.

Lang heb ik gezwegen, zelfs nadat drie kardinalen openlijke opmerkingen hadden gemaakt aangaande dergelijke werkwijzen. Ik hoopte, dat de heer Lemaire, die de verantwoording draagt voor deze publicaties, mijn raadgevingen zou opvolgen, minder sectarisme zou betrachten en meer begrip, alsmede in zijn polemieken een juister gevoel voor rechtvaardigheid aan de dag zou leggen. Eveneens wilde ik niet de uitdrukking hinderen, in wat zij aan rechtmatigs en goeds bevat, van een gedachtenstroming, die recht van spreken heeft in de Kerk. Vandaag moet ik erkennen, dat ik daar niet in geslaagd ben. Met droefenis berust ik derhalve erin, dat ik de gelovigen van het diocees van Angers moet vragen, generlei hulp te verlenen aan de ondernemingen van de heer Lemaire, van wie zij noch raad noch consignes hebben te ontvangen".

De verklaring van de bisschop van Angers heeft begrijpelijkerwijs groot opzien gebaard. Het katholieke dagblad „La Croix" drukte haar af op zijn voorpagina; andere Parijse bladen, waaronder niet de minste — zoals „Le Monde", de „Figaro" en de „Paris Presse" — brengen haar evereens nadrukkelijk en uitvoerig onder de aandacht van hun lezers. En uiteraard menen velen in de katholieke milieus zowel als daarbuiten, in de verklaring een bevestiging te mogen aantreffen van hun zienswijze, dat „integristische", te Rome uitgebrachte aantijgingen voor een belangrijk deel inderdaad debet zijn geweest aan het monitum van het Heilig Officie van september j.l.

Zeven Nederlandse filmcritici over crisis op Ned. Speelfilmmarkt

Het jongste nummer van „Filmforum" publiceert een open brief van een zevental bekende filmcritici, gericht tot de Nederlandse producenten van speelfilms. Zij zeggen o.m.: „Wat producers in andere landen doen is hun zaak. Moet het beslist een Nederlandse zaak zijn, de smaak van de gewone bioscoopbezoeker nog meer te bederven? Niets meer en niets minder doen de Nederlandse speelfilms van de laatste jaren. Zij zijn van het begin tot het eind beledigend slecht en muntten uit door een niet te overtreffen infantilisme. Wie en wat kan met dergelijke films gebaat zijn? Niemand en niets, en vermoedelijk zelfs de geldgevers niet.

Na al deze mislukkingen zou men eindelijk het risico moeten aandurven een Nederlands documentarist de opdracht tot het maken van een speelfilm te geven. Als men dit niet wil is er, met het oog op het publiek, de film, de reputatie van onze acteurs en actrices en het geld dat op andere wijze beter gebruikt zou kunnen worden, slechts één advies mogelijk: voorlopig tenminste, de speelfilmproduktie te staken!

„Ieder van ons heeft in zijn eigen blad reeds hierop geattendeerd. De crisis op de Nederlandse speelfilmmarkt heeft ons tot een ongewone stap, tot deze gezamenlijke verklaring en waarschuwing gedwongen".

A. van Domburg kan in zijn bespreking van „Kleren maken de man" niets anders dan hierop inhaken. Hebben deze lieden, zo schrijft hij (en hij bedoelt de producenten) dan nooit overwogen, dat iemand verplicht is een film te maken? En willen zij niet toegeven dat iemand die dan toch films maakt, weer wèl verplicht is, goede films op de markt te brengen?.... is het befaamde fonds gesticht om al wie aan film maken denkt meteen te charteren, van welk soort films dan ook, goede en slechte? Afgezien hiervan horen we nu al vele jaren lang dezelfde excuses. Ten tijde van de Jordaanfilms heette het dat we nog even geduld moesten hebben, in afwachting van het meesterwerk dat er op komst was. Maar we zijn inmiddels al weer een generatie verder en nog altijd klinkt het oude geluid en de oude dooddoener. ....Een klucht behoeft niet per sé een banale aangelegenheid te zijn en kan zwaar grandioos in elkaar zitten, zoals met name „Climbing High" van Carol Reed al vele jaren lang duidelijk maakt, evenals „Les joyeux garçons" van Alexandroff.

„Filmforum" bevat voorts o.m. besprekingen van een film van Georges Rouquier over Honegger, van de nieuwste film van Chaplin en van Joannon, en van „Slapeloze Nachten" van Visconti. Koolhaas ziet in het brede beeld wel enkele mogelijkheden, die hier en daar benut worden, maar hij vreest een verarming van de expressie. Sandberg haalt herinneringen op aan acteurs en actrices van vroeger en constateert dat vele van hen na enkele jaren ongemotiveerde schittering geruisloos van het toneel zijn verdwenen.

AFL — CIO weigert uitwisseling vakbonddelegaties uit V.S. en Rusland

New York. — De voorzitter van het grote Amerikaanse vakverbond AFL-CIO, Meany, heeft een Russisch voorstel tot uitwisseling van vakbondsdelegaties uit de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie van de hand gewezen.

Er is niemand, die gelooft in de beginselen van de vrije vakbeweging, die inbreuk op deze beginselen kan maken door een reis naar het land te ondernemen, waar een tirannieke regering veertig jaar lang de vijand is geweest van de rechten van de mens, aldus zeide Meany op een persconferentie.

Het desbetreffende Russische voorstel was door de Sovjet-ambassadeur in de Verenigde Staten, Zaroebin, aan vertegenwoordigers van de Amerikaanse regering gedaan.